

श्रीमद् बुद्धिसागरल भवेभासा. अथांक [३८].

प्रतिज्ञा पालन.

AUGARCHAND BHATTACHARYA SETHI
JAIN LIBRARIAN
BIKANER, RAJPUTANA.

१९११,
योगनिष्ठ, शास्त्रविशारद,
वैनाचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिण.

विशेषतः,
शास्त्र नेमियुक्त घटाभास भास्वर.

प्रकाशक
अध्यात्मभारतप्रसारक मंडल तरुणी
शास्त्र. लक्ष्मणसाहूकरभयद.
अपागनी—मुम्बई.

प्रीति से २२, २२२३]

२१ ५००

[विमल तारा १-३१]

भूदय ८-५-०.

પ્રસ્તાવના.

સં. ૧૬૭૧ ની સાલમાં ગુરૂ મહારાજ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિશ્વર સૂરિજીએ જેથાપુરના સંઘના અત્યંત અહથી જેથાપુરમાં ચોમાસુ કર્યું, ત્યારે આસો માસમાં મારા મિત્ર રતિલાલ મગનલાલ સહિત હું ગુરૂશ્રીના હાજીનારે જેથાપુર ગયો, ગુરૂશ્રીના હાથદેશ મૃતનું પાન કરીને અનેક અનુભવને પ્રાપ્ત કર્યા હતા. ગુરૂશ્રીની આજ્ઞાથી તેમની આજ્ઞા નોંધણી નોંધણી પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો. તેમની નોંધણીમાં પ્રતિજ્ઞા પાલન સંબંધી ૭૨ બહોત્તર કબજિયો હૃદયેદ્દમારૂપે લખેલી હતી તે વાંચવામાં આવી અને તેના પર વિવેચન કરવાની ઇચ્છા થઈ. તે બાબત ગુરૂશ્રીને જણાવવામાં આવી ગુરૂશ્રીએ તે બાબતની અનુમતિ આપી, તેથી થયામતિ યથાશક્તિના અનુસારે પ્રતિજ્ઞાપાલન પર વિવેચન કરવાની પ્રવૃત્તિ થઈ અને તે પૂર્ણ કરાઈ.

મનુષ્ય તરીકે અણાવવા માટે પ્રતિજ્ઞા પાળવાની મુખ્ય જરૂર છે. પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કર્યા વિના મનુષ્ય તરીકે પ્રાપ્ત થઈ નથી તે જાણી તરીકે ગણાવવાનો હાલો તો ક્યાંથી કરી શકાય ? પ્રતિજ્ઞાપાલન પ્રવૃત્તિથી અનેક ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે અને તેથી પ્રતિજ્ઞા પાળવાની અત્યંત જરૂર છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે અર્થાત્ આપેલું વચન બાળવા માટે વિક્રમ રાજાએ અને હરિભગ માવડીએ પ્રાર્થના કરવામાં આવેલી છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવા વિના કશુંક શક્ય નથી. આજ્ઞાપરવાથી પ્રતિજ્ઞાપાલન ગુણને વિશ્વવર્તિ મનુષ્યો આચારમાં મૂકે તો તેઓ વિશ્વને સ્વર્ગમય કરી શકે અને વિશ્વમાં સર્વ પ્રકારની દુનિતિ કરી શકે.

અર્થાત્ અણાવવામાં પ્રતિજ્ઞા પાળવા વિના કશુંક શક્ય નથી તેમ જાણી તેની પ્રતિજ્ઞાનું ટેકાણું નથી તેના અર્થાત્ ટેકાણું નથી, માટે પ્રતિજ્ઞાપાલન શક્તિવાળો મનુષ્ય અર્થાત્ અણાવવાને અધિકારી બની શકે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે પ્રતિજ્ઞાપાલન વિચારોને તેજે દ્વારા, પુરગણે.

પ્રતિજ્ઞા પાલન.

નદ્ગુરું નનરુદ્ધત્વ, પ્રતિજ્ઞાપાત્કં શુભમ્ ।
પ્રતિજ્ઞાકાવ્યગ્રન્યસ્ય, ચિત્તિઃ ક્રિયતે મયા ॥

કરીને કાન ચોનોપી, કર્યુ સ્વાર્પણ પ્રતિજ્ઞાપી;
ઝંતાપ્પામને છોડો. પ્રતિજ્ઞા પાઝ હિમ્મતપી—?

વિવેચન—વચનથી કોણ (પ્રતિજ્ઞા) કરીને જો તો સ્વાર્પણ પ્રતિજ્ઞાથી કર્યુ હોય તો, હે આત્મન્ ! સર્વ પ્રકારના અહંતાધ્યાસનો ત્યાગ કરી હિમ્મતથી અર્થાત્ ધૈર્યથી પ્રતિજ્ઞા પાળ. પ્રતિજ્ઞા પાલન કદાચે કદાપિ બૂઠી શકાય તેમ નથી. સદ્ગુરુ સ્વસિધ્ધને સંલોખી નિર્દોષે છે કે—હે આત્મન્ ! તારે હિતમેષમ જીવન પ્રાપ્ત કરવું હોય તો જો જો પ્રતિજ્ઞાથી તો હસતાં પણ કરી હોય તે તે સર્વ સ્વાર્પણ કરીને હિમ્મતથી પાળ.

પ્રતિજ્ઞાવાઃ સમો ધર્મો, ન મૃતો ન મવિપ્સ્યતિ ।

પ્રતિજ્ઞાપાલનેનૈવ, મૃતોઽપિ સ્તુતિ યીતિ ॥

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસ્મૃતિ.

જને તેવો પ્રતિજ્ઞાપાળક મનુષ્ય વીર ખીર પ્રજા યજાને સમર્થ થાય છે, અકલંક અને નિઃકલંક દેવનું ચરિત્ર ખરેખર પ્રતિજ્ઞા-પાલનથી અવશ્યકતા માટે વિપુલ વેગે હૃદયમાં અસર કરે છે. અકલંક અને નિઃકલંકસાધુએ સાધુ ક્ષણમાં તત્વાર્થ સૂચ પર ટીકા રચી છે. તે જાનેએ અવશ્યકતામાં સાધુ યજા માટે જો વચનો કદાં હતાં

પૌ- પામ- . . . મા દેવ,
 નિઃક્રી ને- . . . નમકી;
 ગાન- . . . મન- મન- મન-
 નેત્રા- . . . નેત્ર- . . . નેત્ર-

મન- . . . કરવા
 ઉપર- . . . ઉપ-
 ઉપર- . . . ઉપ-
 સ- . . . ઉપ-
 નથી, મન- . . . ઉપ-
 તેમ કુદ- . . . ઉપ-
 જન સમાજ- . . . ઉપ-
 પાગ- . . . ઉપ-
 દેવ- . . . ઉપ-
 નહિ પણ . . . ઉપ-
 રવ- . . . ઉપ-

એક અંશ સાપે છે, એવી વ્યાજના અર્ધદંધ મનુષ્યો માફક તરફી દેવાની હિંમત સરખી પણ રાખવી નહિ !

એ રહે' આત્મનુ ! ! ! કોઈ પણ બાબતની પ્રતિજ્ઞા કરી સર્વ સ્વાર્પણ કર્યું હોય તો તેથી પશ્ચાત્ ભયાદિ વાસનાથી પાછો ફરીશ નહિ. " પ્રતિજ્ઞા પાઠ હિંમતવ્યો " ખરેખર હિંમતથી પ્રતિજ્ઞા પાળ ! ! ! એમ શુરુ જણાવે છે, તેમાં અપૂર્વ રહસ્ય સમાયજી છે. હિંમત, શૌર્ય, બુદ્ધિક્ષ્મા, વિજ્ઞાન, સમર્પણ, વિના પ્રતિજ્ઞાનું કદાપિ પ્રતિષ્ઠા. લન થતું નથી-કાયર મનુષ્ય કદાપિ પ્રતિજ્ઞા પાળી શકતો નથી; કાયર મનુષ્યને કય તેમજ વહેમ ઘણો હોય છે; કાયર મનુષ્યને પ્રાણ ઘણા બહાણા હોય છે, તેથી તે જે જે મુખથી પ્રતિજ્ઞા કરે છે, તેની અપૂર્ણતામાંજ સ્વભૂત વહે છે. હિંમતથી સ્વાર્પણ દયા પ્રકટાવવાની યોગ્યતા આબ્યાથી જે જે પ્રતિજ્ઞાઓ કરવામાં આવે છે તેઓનું પાલન કરી શકાય છે. 'હિંમતની કિંમત નહિ જગમાં' એ કાવ્યમાં લખેલી હિંમતની દયા પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે પ્રતિજ્ઞા પાળી શકાય છે. શરીર, મન, વાણી, યશ, કીર્તિ ધન્યાદિ સર્વ પ્રિય વસ્તુઓ કરતાં પ્રતિજ્ઞાની પ્રિયતા વિશેષતઃ સમજાય છે, ત્યારે પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં હિંમત શુણ્ણને ખીલવી શકાય છે. જ્યાં મુખી પ્રતિજ્ઞાપાલન શુણ્ણની મહત્તા, ઉપયોગિતા સમજવામાં આવતી નથી ત્યાં મુખી પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં હિંમતને પ્રગટાવી શકાતી નથી. પ્રતિજ્ઞાપાલન કરવામાં હિંમત વિના નપુ સક, બાવલા જેવી દયા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, માટે કોઈ જાતની પ્રતિજ્ઞા કરતાં પૂર્વે હિંમત, ધૈર્ય, નિ ખીલવર; પર વિશેષ લક્ષ્ય દેવાની જરૂર છે. નિર્ભયતા પ્રાપ્ત કર્યા વિના ખરી હિંમત પ્રગટી શકતી નથી. માટે નિર્ભયતા પ્રાપ્ત કરી હિંમતને ખીલવી પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં આત્મજોગ આપવો જોઈએ.

જેન સમાજના ચરમ તીર્થકર મહાવીરની અદ્ભૂત પ્રતિજ્ઞા-પાલન શકિત નિહાળવાની જરૂર છે. શ્રીમહાવીરે, માતાના ઉદરમાંજ માતાને વેદના ન થાય માટે હાલ્યા આલ્યા વગર શરીરને સંકોચી રાખ્યું. પુત્રવત્સલ માતાને આત્મી ઘણું દુઃખ, ઉત્પન્ન થયું અને

સમજવાનું છે કે સત્પુરુષો જે કાર્ય માથે લે છે તેને કદાપિ ત્યજતા નથી. પ્રતિજ્ઞા પાળવી તેજ ખરેખર સત્ય છે.

પ્રતિજ્ઞા વીરની શોભા, પ્રતિજ્ઞા કીર્તિનું વ્હાણું
પ્રતિજ્ઞા સ્વર્ગની કુંચી, પ્રતિજ્ઞા પ્રાણની મૂર્તિ-૨

શાવાર્થ—

વીરશોભા પ્રતિજ્ઞૈવ, નાન્યત્ કિંચિદ્ વિચારય ।
પ્રતિજ્ઞાત્રલોકસ્ય, જીવનં તત્તુ દુષણમ્ ॥ ૧ ॥
યશઃકીર્તિપ્રસાદોહિ, પ્રતિજ્ઞાપાલનાદ્રવેત્ ।
કુંચિકા સ્વર્ગદ્વારસ્ય, પ્રતિજ્ઞૈવ વિભાવય ॥ ૨ ॥
પ્રાણમૂર્તિઃ પ્રતિજ્ઞૈવ, સર્વધર્મસ્ય જીવનમ્ ।
જાનાતિ તદ્રહસ્યં યઃ, સૈષ સાધુર્મહીતલે ॥ ૩ ॥

શ્રીકૃદિસાગરચૂરિ.

ગમે તેવો વીર મનુષ્ય ગણાતો હોય પરંતુ પ્રતિજ્ઞાપાલન શુષ્ક વિના તે વીરની શોભાને લાયક નથી. પ્રતિજ્ઞા પાલનમાંજ વીરની શોભા છે. નામવીર, સ્થાપન:વીર અને દ્રવ્ય વીર કરતાં પ્રતિજ્ઞાપાલન કરનાર વીરની જોર પ્રકારની શોભા છે. જ્યાં સુધી પ્રતિજ્ઞાપાલનત્વ પ્રાપ્ત થયું નથી, ત્યાં સુધી મનુષ્ય તરીકે વિશ્વમાં ગણાવું તે અયોગ્ય કહે છે. બંધુઓ! જો ભારતવાસીઓ ! ! ! જો તમારે કર્મવીર, ધર્મવીર, બનવું હોય તો લીધેલી પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરો. પ્રતિજ્ઞા દેવીનું આરાધન તન, મન અને ધનથી સતત આહરી, તેની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરો. પ્રતિજ્ઞાદેવીને પ્રસન્ન કરવા આત્મલોગ આપો. મૃત્યુનો ડર સહાને માટે તમારાથી વિમુખ રાખો. પ્રતિજ્ઞાના ધ્યાનમાંજ બસ મગ્ન થાઓ. સ્વપ્રતિજ્ઞાની સિદ્ધિમાંજ એકતા જોડી દો-લીન થઇ જાઓ-પ્રતિજ્ઞા પાળતાં આ જગતમાં છતાં કોઇ દેવી વિશ્વમાંજ છે અને દેવી શક્તિયોજ તમારે આધીન છે,

(છાપ્પમ છંદ)

વચન પાળ તે રાય—ખાકી છે રાંડીરાંડો.
 વચન પાળ તે રાય—ખાકી છે ગયવર ગાંડો
 વચન પાળ તે રાય—ખાકી છે પંઢ સરીખા
 વચન પાળ તે રાય—ખાકી છે કાંટા તીખા
 વચન પાળે તે હટી તેને નરથીત નવ ગણે
 શુભ સમાનજ લાગશે એ સહુને સજખામણે.

પ્રતિજ્ઞા પાલક વીરની યોગ્ય સર્વત્ર પ્રસરે છે. પ્રતિજ્ઞા ખરેખર કીર્તિનું સ્કાલું છે. પ્રતિજ્ઞા વિના કીર્તિની પ્રાપ્તિ થતી નથી. મહાપુરુષોના પ્રભુ બનવાનો પથ તેઓની પ્રતિજ્ઞા ટળતી નથી. પ્રતિજ્ઞાથી પ્રાપ્ત થયેલ કીર્તિ આ વિશ્વમાં સૂર્ય કરતાં અધિક છે સ્વિસત્તા તે દિવસના વખતમાં જ પ્રાપ્ત થાય છે; અને પ્રતિજ્ઞાથી પ્રાપ્ત થયેલી કીર્તિ તે સત્રિ અને દિવસના વખતમાં પ્રાપ્ત થાય છે. કીર્તિનું સ્કાલું લેવું હોય તો પ્રતિજ્ઞા પાળવાની ચર્ચીજ આવરવડતા છે. સામયન્દ્રે પ્રતિજ્ઞા પાળીને વિશ્વમાં કીર્તિનું સ્કાલું મ પાળવું હતું તે કયા કદરતવાણીની દૃષ્ટિ બદાર છે? સામયન્દ્રે પિતાની ના છતાં પણ સ્વપિતાનું વિકટ સંકટ ટાળવા અને કોઈ માતાની કુખ લોગવવાની—અને જનનને સામ્યગ્રાપીએ અભિષેક કરવાની હાલસાને તૃપ્ત કરવા બદલ વધ વનવાસમાં રહેવાને તૈયાર થવા અને આ સંસાર અસાર છે એમ માની સમ્યગ્રાપને દિવાંચલિ આપી લીધી. ખરેખર સામયે સામજ હતા—હૃદયમાં રમી રહેલા આત્માસામજ હતા—અરે પરમાત્માની સ્તુતિ લીધે પામેલા સામજ હતા—પિતૃ પ્રેમ કેવે દેવ છે, -તે આજના દિવસના સુવાનેમાં આચાર દર્શમાન થાય છે.

સ્વર્ગની કુંચી ખરેખર પ્રતિજ્ઞાજ છે. અને તે સુવર્ગની પ્રતિજ્ઞા પાળનારો સ્વર્ગની કુંચી હરાવવા યાવ છે. પ્રતિજ્ઞા પાળીને અનેક મહાત્માઓ સ્વર્ગમાં પધ્યા છે, તેનાં ગદ્યમાં અનેક દર્શનિયો મેળુદ છે. ગણશુભન, મેઘર્ષ, બ્રહ્મસરજ, સત્યસિંહ, આદ્ય મનસિંહ અનેક અનેક મહાપુરુષો પ્રતિજ્ઞા પાળીને સુવર્ગને પધ્યા છે. પ્રતિ-

મતિને અગ્નિસેનને ત્યાં વેચી ! બાજક રોહિત ! તારી રી દશા થયો ?
 માતા વિના બાજક રહી શકયો શું ? ખરેખર માતૃપ્રેમ અનન્ય રૂપે
 વસ્ત્રહતાપૂર્ણ માતાના હૃદયમાં રહે છે, તે દિવ્ય પ્રેમ સત્યવતી નૃપની
 પત્નીમાં નહોતો શું ? બાજક રોહિત પણ માતા સાથે વેચાણ થયો;
 પણ વિશ્વ મિત્રની દક્ષિણા પૂર્ણ થઇ નહિ. હા દેવ ! એ કૂર દેવ !
 હબાર મ્હેર પૂરી થઇ નહિ. હો પ્રતાપી નૃપ ! તારી છાં ઓડીને એક
 વખત અસત્ય બાણ કર ' શું સત્યયુગનો પ્રલય થયો. રવિ રશ્મિએ
 સ્પુરણનો બધ થયો; પ્રલયકાળ આવી પહોંચ્યો શું ? જગત્તું ચક્ર
 ફરતું બધ થયું ? દેવો પણ શું આ કાળમાં નિદ્રા દેવીને આપીન
 યયા ? નહિ ! નહિ ! હું મારી તુચ્છ દેહ વેચીને પણ મારી પ્રતિજ્ઞા
 પૂર્ણ કરીશ. તે સમયે તેના હૃદયમાં અતિ ઉચ્ચ, ઉત્કૃષ્ટભાવના રહેલી
 હતી, તેના હૃદયમાં નીચેનો પ્રાચીન મ્લોક રમી રહ્યો હતો.

અજ્ઞા ગુર્ણોપજનની જનર્નામિત્ર સ્વા-

મન્યન્તશ્ચદ્વદશમતુર્વર્તમાનામ્ ।

તેજસ્વિનઃ સુલભમુનપિ સંત્યજન્તિ.

સત્યવ્રતવ્યસનિનો ન પુનઃ પ્રતિજ્ઞામ ॥

હરિશ્ચંદ્રનું હૃદય પ્રપુલ્લિત થયું, ઉલ્લાસમાન થયું, હૃદયનો
 ગાનવંતું બગૃત્ થયો, નિત્યાનિત્યનું સ્વરૂપ પ્રકટ થયું, મન્ય રાજ-
 શ્રીએ આત્મભોગ આપ્યો અને દક્ષિણા પૂર્ણ થઇ. શુ વિશ્વમિત્ર
 સ્વપ્રતિજ્ઞા ઓડી દેશે ? હરિશ્ચંદ્રની ખરી કસોટીનો વખત આવી
 પહોંચ્યો. સુવર્ણને અગ્નિમાં નાખવાનો વખત પણ આગ્યો. શું સુવર્ણ
 બળી જાય થયો ? વા પીમણીને રસમય બનશે ? વા અતિ શુદ્ધ સ્વરૂપ
 ધારણ કરી પ્રેક્ષકનું મનરંજન કરશે ? રોહિતને કાલીનાગ કર્યો ને
 તેની છાવનદોરી તુટી. તારામતિ રોહિતના શબને રમણનામાં લાવીને
 રેલી રેલે છે:-

હા બેટા ! હા ખ્યારા ! કિસ નાંદોમાં તું સોયા !

અથ ખ્યારા ! મહાપારા ! આંખો તો ખોલ !

કુતિ કૃપ પ્રતિજ્ઞા પર વિશ્વાસ નથી, તેને સ્વાત્મ્યા પર વિશ્વાસ નથી. જોટલુ જ નહિ પણ તે જ્ઞાત્રમની પરમાત્મ દયા પ્રાપ્ત કરવાને તથા સ્વાસ્થિત્વ મરેલુ કરવાને અધિકારી બની શકે નથી. જ્ઞાત્રમ છાયા કૃપ પ્રતિજ્ઞા પર જેન બહુ માન નથી તેને સ્વાત્મ્યાપર બહુ માન નથી. પ્રતિજ્ઞા પાલન મારે જે પ્રાણ સમજાય કરે છે, તે જ્ઞાત્રમની સ્વયં ઉન્નતિ કરે છે, જેમ સમજવામાં કિમિત્ત પણ મુશ્કાલ નથી. વિરૂપ કાળને પોતાની પ્રતિજ્ઞાએ પાળવા મારે “ પ્રતિજ્ઞા પ્રાણની છાયા ” જે સુવને મારી રીને આચારમાં મૂકી બતાવતું છે. પ્રતિજ્ઞાનુ પાલન કરતું જે જ્ઞાત્રમના પાલન ગુણ્ય છે, તેથી પ્રતિજ્ઞાને જ્ઞાત્રમની છાયા કૃપ સમજીને મન્ત પોષિત્તે સર્વ વસ્તુઓને કારણ પ્રસન્ન થવા મારીને પ્રતિજ્ઞા પાલન કરવામાં મદદ ઉપાગી રહે છે “ કદાપિ જ્ઞાત્રમ પાળે, પૂરતી વાળે, પરંતુ કન્ત મદાત્રમજોનુ વચન ચાલતું નથી ” જેમ જે કુપિત પ્રચલિત છે, તેને સાર “ પ્રતિજ્ઞા જ્ઞાત્રમની છાયા ” માં સમજાઈ જાય છે, જેમ સમજીને પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં કદાપિ પાળી પાળી ન કરવી જોઈએ. જે સ્વાત્મ્યાપર કૃપ પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થાય છે તે સર્વ પાંચે જાણ થાય છે, જેણે જાણી જાણીને યામિયો ખીતવવાને રાજ દરિયાઈની પેઠે પ્રતિજ્ઞાપાળક બનતું જોઈએ

પ્રતિજ્ઞા જાણ થઈ જગમાં-જીવ્યા તો શું ? મર્યા તો શું ?

પ્રતિજ્ઞા પાળીને મુક્તિ-રક્ષા જે જીવતા જગમાં.

મનુષ્યો જનો વજત પ્રતિજ્ઞા દે છે અને લાંબ પણ કરે છે. લીધેલી પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થાય પાળી તેઓ જીવે છે જરા પણ મુતવત્ત જેવાજ છે. પોતાની પ્રતિજ્ઞાપૂર્ણ કરીને જે જ્ઞાત્રમને જ્ઞા શાનિ દુનિયા ત્યજીને જાણ થાય છે તેપણ જગત્રમા તેમની જીવન-જ્યોતિ સ્વિસ્ત્રમ પ્રાપ્તમાન રહેલી છે. મનુષ્યો. હરતાં. હરતાં પ્રતિ-જ્ઞા દે છે, વચન જાણે છે, દેવ કરાર કરે છે-પણ અહીંસાની બીજા છે કે તેઓ શું કરે છે ? તેનું તે વજતે તેઓને જાણેજ જાણ દેવા છે. કાર્ય કરતાં પહેલાં દીર્ઘ દિવિ વાપરવી જોઈએ. નીતિચત્રમાં રહેલું છે કે,

એક દેહને એક પુત્ર દત્તો. તે મહા જુગારી, અસંખ્યાવી દેહો તેના પિતાએ મરવી વખતે પોતાના પુત્રને અગત્ય બાવળ નહિ કરતુ એવી પ્રતિજ્ઞા કરાવી. પેલા જુગારીએક સમય રાજાને બંદાર ફાંસાને નીકળ્યો. રાજાએ તેને માર્ગમાં પુછ્યું કે તું ક્યાં જાય છે? ત્યારે તેણે સત્ય વાત નિવેદન કરી. રાજાએ તેને માંડો બારીને જ્યાં દીધા. બારી કરીને પેલા જુગારી પાછો ફર્યો ત્યારે નગરચર્યા એકને પાછા ફરતાં રાજાએ પુછ્યું તું કોણ છે? તું તણ જાય છે? તું ક્યાં ફરે છે? તેણે પૂર્વની માફક કહ્યું 'માફ' નામ પ્રતિજ્ઞાલાભ છે. મેં રત્નની પાંચ પેટીઓ દીધી છે. હું મધ્યધિકમા વરુ છું' બીજા દિવસે રાજાના બંદારીએ હયા પેટીની દીધી થઇ એવી બીના બાહેર કરી રાજાએ બંદારીનું કપડ બાંધ્યું. પછી પ્રતિજ્ઞાલાભને બોલાવ્યો-જાને સત્ય વાત નહજ કરી બીજી પાંચ પેટીઓ બંદારીના મુઢમાથી નીકળી. રાજાએ, બંદારીને પદવી ઉપરથી હાથ કપ્પો અને પ્રતિજ્ઞાલાભને બંદારી બનાવ્યો. કારણ કે રાજાએ બાંધ્યું કે આ મનુષ્ય કદાપિ અસત્ય બાવળ કરશે નહિ પ્રતિજ્ઞા પાળવાથી અનિ ઉચ્ચ પદ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે

કરી સ્વાર્પણ પુનઃ પાછું, લઈશ ના લેહ આપેલું;

પ્રતિજ્ઞાના ખરા ટેકી, અગધન નાગના લેવા. ૫

હે અગ્નિ મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં તું પરિપૂર્ણ સાધક થા ત્હે પ્રતિજ્ઞાગ્રી કોળને સ્વાર્પણ કરુ દેહ્ય તે તે પુનઃ પાછું લઈશ નહિ. અદ્વંતા અને મમતાનો ત્યાગ કર્યો વિના કોઈ પણ મનુષ્યથી વા જનતાના પ્રાણીથી સ્વાર્પણ કરી શકાતું નથી. ત્યારે જનક તાપાની સમ્પ્રદાયમાં અણવકે ગંગા દગા ત્યારે અણવકેને અનેક પ્રત્નો પુત્રપા દગા. પછે તું જનકરાજ સંતોષ પામીને તેમને દક્ષિણ આપવાને તત્પર થયા. અણવકે જનકરાજનું "મન" દક્ષિણમાં માગ્યું. જનકરાજાએ પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક તેમને ગમરર્પણ કર્યું. પછે તું જનકનૃપે કોપાધ્યક્ષને મુવર્ણ નિકો આપવાને આજ્ઞા કરી ત્યારે મહામજાવી, તેજસ્વી, સુર્વોન્નય અણવકે જનકને ઉદેશીને કહ્યું કે છે.

એક થોડને એક પુત્ર હતો. તે મહા જુગારી, અસત્ય તેના પિતાએ મરવી વખતે પોતાના પુત્રને અસત્ય ભાષણ નોંધી પ્રતિજ્ઞા કરાવી. એક જુગારીએક સમય રાજાનો ભંડાર નીકળ્યો. રાજાએ તેને માર્ગમાં પુછ્યું કે તું ક્યાં જાય છે ? ત સત્ય વાત નિવેદન કરી. રાજાએ તેને ગાંઠો ખાદીને જવા દીધે કરીને એક જુગારી પાછો. ક્યો ત્યારે નગરચર્યા એકને પાછો રાજાએ પુછ્યું તું કેમ છે ? તું લઈ જાય છે ? તું ક્યાં રહે છે ? પૂર્વની માફક કુતું ? માફ નામ પ્રતિજ્ઞાલાભ છે. મેં રત્નની પાચ ચેરી છે. હું મધ્યચોકમાં રહું છું. લીલા દિવસે રાજાના ભંડાર પેટીની ચેરી થઈ એવી લીના બહાર કરી. રાજાએ ભંડારીનું બચ્નું. પછી પ્રતિજ્ઞાલાભને બોલાવ્યો—જને સત્ય વાત પ્રહણ લીજ પાંચ પેટીઓ ભંડારીના શ્વમાંથી નીકળી. રાજાએ, ભંડારી ઉપરથી કાઢ ક્યો જને પ્રતિજ્ઞાલાભને ભંડારી બનાવ્યો. કે રાજાએ બચ્નું કે જા મનુષ્ય કદાપિ અસત્ય ભાષણ કરશે ન પ્રતિજ્ઞા પાળવાથી અતિ ઉચ્ચ પદ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે.

કરી સ્વાર્પણ પુનઃ પાછું, લઈશ ના લેહ આપેલુંઃ
પ્રતિજ્ઞાના ખરા ટેકી, અગચન નાગના લેવા

હે ભગ્ય મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં તું પરિપૂર્ણ સ્વયં થા. તે પ્રતિજ્ઞાથી કોણને સ્વ.ર્પણ કર્યું હોય તે તે પુનઃ પાછું લઈશ નહિ. જાડતા અને મમતાનો ત્યાગ કરી વિના કોઈ પણ મનુષ્યના વ. જનત્વના પ્રાહ્ણથી સ્વાર્પણ કરી શકાતું નથી. ક્યારે જનક રાજાની કન્યામાં જણાવક ગયા હતા ત્યારે અણવાડને અનેક પ્રશ્ન પુછ્યા ત્યાં પકડતું જનકરાજા સંતોષ પામીને તેમને દક્ષિણ આપવાને તૈયાર થયા. અણવાડે જનકરાજાનું “ મન ” દક્ષિણમાં મૂક્યું. જન. રાજાએ પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક તેમને સ્વર્પણ કર્યું. પદાનુ જનકનૃપે દે. જા. રાને સ્વર્ણ નિકાલ આપવાને અ. રા. કરી ત્યારે મ. રા. ની સ્ત્રી, હોત્રાદય અણવાડે જનકને દે.

તેઓના પ્રાણને નાશ થાય તેા પણ તેણે કોલ-પ્રતિજ્ઞાના શબ્દોને પાળા જેવી લેતા નથી; અર્ધાન પ્રતિજ્ઞાથી પતિત થતા નથી. અગંધન નાગના જેવા પ્રતિજ્ઞા પાળકો આ વિશ્વમા પોતાનું નામ અમર કરવા શક્તિમાન થાય છે તેણે પ્રતિજ્ઞા કરીને પોતાનું સર્વસ્વ અન્યને સોંપ્યું અને પશ્ચાત્ તેને ગમે તેવા દુઃખો આવી પડે છે ત્યારે તે આપેલી પ્રતિજ્ઞાને પાછી જેવી લેતો નથી. તે કમોટીન્યા પ્રસંગે મૃત્યુને પ્રિયબધુ સમાન ગણે છે. પરંતુ કોલ આપીને ને પ્રભાણે વર્તવાનું ધાર્યું હોય છે તેનાથી વિરુદ્ધ થતું નથી. કોલ અમર પ્રતિજ્ઞા કરીને તે પ્રભાણે વર્તવામાં ખરેખરો આત્મભોગ આપવો પડે છે મહારેવની પેઠે અમૃતનો ત્યાગ કરીને વિષનું પાન કરવું પડે છે. અપારિ મોક્ષાર્થે દર કિંચિત્ કાલકૃત્તમ । અનેક ઇષ્ટ પ્રસંગે ને ત્યાગીને અનિષ્ટ પ્રસંગે સ્વીકારવા પડે છે દુનિયામાં હતા ન હતા તેવું મરુ પડે છે પરંતુ લીધેલી પ્રતિજ્ઞા પ્રભાણે વર્તવું પડે છે. અને ઉચ્ચારેલા વચનોને પુનઃ પાન કરવાની અગત્યતાને વિરમ રજુ કરવી પડે છે. આણ્યાયે ને પ્રતિજ્ઞા કરી હતી તે પ્રભાણે તેણે પ્રવૃત્તિ કરી હતી.

સમુન્સાતા નન્દા નય દ્વયમત્વ્યા દ્વય મુચઃ,

કૃતા માયે વ્યસ્માંઃ મગસિ નન્નિનોવ ન્થિરપદા ।

દ્વયોઃ મારં તુત્યં દ્વિતયમભિવુક્તેન મનસા

પમં કોપર્માણ્યોર્દિપતિ ચ વિમ્બકં મુદ્દિ ચ ॥

(મુદ્રાણસં)

પોતાની પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે તેણે અનેક મુશ્કિલો કામે લગાવી હતી. પ્રતિજ્ઞા પાલન કર્મને તેણે સર્વોત્તમ ધર્મ તરીકે સ્વીકાર્યો હતો તેથી તે શબ્દ પરિવર્તન કરવા સમર્થ થયો હતો. આણ્યાય અગંધન નાગના જેવો હતો. તેણે મૃત્યુને પ્રિય મરુનું હતું. પરંતુ પ્રતિજ્ઞાના શબ્દોને પાળા અભ્યાસ નહોતા. તેથી તે ઇતિહાસના પાત્રે અમર થઇ ગયો છે. આણ્યાય પોતાની પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ પાલીનેજ સ્વસ્થ બેસે હતો.

પ્રતિજ્ઞાનું દિવ્ય જીવન દર્શાવે છે.

મૂળ.

પ્રતિજ્ઞા છે ચિતા જેવી, જીવંતાં ભરમ થાવાનું;
અહો એ ભરમમાંહિથી, જીવીને દેવ થાવાનું. ૬

પ્રતિજ્ઞા ચિતાના જેવી છે. પ્રતિજ્ઞારૂપ ચિતામાં જીવતાં છતાં જાગીને ભરમ થવું પડે છે. પદ્મા પ્રતિજ્ઞાપાલન રૂપ ભરમમાંથી પુનરુજ્જીવન મહીને દેવ થવાય છે. પ્રતિજ્ઞારૂપ ચિતામાં આત્માને હોમ્યા વિના કોઈ મનુષ્ય દેવ જાગી શકતો નથી. ધગધગતી ચિતામાં જાગીને ભરમ થવું એવું જેના મનમાં હોય તેણે પ્રતિજ્ઞારૂપ ચિતાને મહણ કરવી જોઈએ. ચિતામાં જાગીને જેટલું દુઃખ સહન કરવું પડે છે તેટલુંજ દુઃખ ખરેખર કોઈ જાતની પ્રતિજ્ઞા પાળતાં સહન કરવું પડે છે, અને પદ્માત્ કોઈ દેવીરૂપ નવું જીવન હણ કરવું પડે છે. ઉત્કાંઠની રાત્રી મેરી પહેલાના વખતમાં પ્રોટેસ્ટન્ટ ધર્મને માટે લેટી. મર અને રીકલી નામના એ ધર્મમંથરોને જીવતા ચિતામાં જાગી નાખવામાં આવ્યા હતા. તેઓએ ફક્ત પોતાની પ્રતિજ્ઞાની ખાતર એક જીવને જાગીને, એક સ્વર પણ ઉચ્ચાર્યા વિના જાનંદ સાથે ધર્મની ખાતર જીવનની આહુતિ આપી હતી. કિન્તુ એક અંશ માત્ર પણ સ્વપ્રતિજ્ઞામાંથી ડગ્યા નહતા. આ નવા યુગમાં એ દે તેઓનું શરીર નાશ પામેલું છે તથાપિ તેઓ ઇતિહાસના પાને નવો અવતાર ધારણ કરીને ક્રિતિરૂપ દેવીની માળા સ્વકંઠે આરોપણ કરી બીસાએ છે.

પ્રતિજ્ઞા પાલક ચિતામાં જાગીને ભરમ થયા પદ્માત્ દેવાવતાર લેવા બરોબર પ્રતિજ્ઞાપાલન રૂપ કર્તવ્ય પ્રવૃત્તિ કરે છે. ઉત્તમ સાહસિક ગુરૂપ-વિના પ્રતિજ્ઞારૂપ ચિતામાં જાગી ભરમસાત્ થઈ, અન્ય દેવાંરી જીવન મહી શકાતું નથી. અમુક જાતના વિચારના આવેશમાં આવીને પ્રતિજ્ઞા

અમિ શિખામાં સ્વનુચ્છેદને દોઢી દીધો-પૂણ્ણતિ જાપી, પ્રતિજ્ઞાએ
શીમસિંહમાં જનંતજગની પ્રેરણા કરીને જહાઠીનીની પમિનીને પર-
જગની જગને કાચા વાંતુની માફક નષ્ટ કરી નાખી. જહાઠીની
ચિતોડનો શ્વંસ કરીને તેમાં પેટો પથ્થ પછી તેને ચિતોડ રમંધાન
તુલ્ય જાણ્યું, ત્યારે નાચીપાસ થકને તે નિચેની ગતક જાવા લાગ્યો.

આયે યે ગુફકે બાસ્તે બસ ખાર લે ચલે
હિજરાકા પમિનિકે યહ આજાર લે ચલે— ૧

... ..
ઇસ હથ છ'દગી કે લીયે-હાય કયા કીયા
જખમી બનાકે લાખોકો-નાચાર લે ચલે— ૩

... ..
બસ્તે પદમકી દિલમે-નિહાયતથી ચારખ
બદલે ખૂશીકે હસરતે-દિદાર લે ચલે— ૫

... ..
કિય છ'દગી પ' શહર યહ-વીરાના કર દીયા
જહસોસ બાજ ફતલકા એ લાર લે ચલે— ૭

ઉપરોક્ત કાવ્યથી સ્પષ્ટજ્ઞને જોઈકું માત્રુમ પડે છે કે જહાઠી-
દીની જેવા કૂન, કાઠસને પણ ચિતોડની દયા એવાળી જી સલુખજુર
દેહ છે એવી પ્રતીતિ થઈ જાય. જલો રહી એનાં જીવન ખરેખર મનુષ્યનાં
દાશપદ ઉપર જાણીજ શકી જાય પછી થકે છે. તેઓનું જીવન એક
સૂરજીર ચેટાનું જીવનને પણ પછાડી મૂકી દે છે. સરીરાદિ મુખે
સાચેક છે તેના એકથી ગુજીકને જનંતીયાર છ'યે મૃત્યુના વય
યથા થરંતુ પ્રનિતા પાવન માટે જેએએ પ્રણાદિ જાપી તેજ
પુરુષે જાનુમ વિશ્વવંદ થક જયા છે. સર્વ જીવજંતુને એક દિવસ
મનુ વય થવાનું છે; થરંતુ પ્રતિજ્ઞાજ ચિતોડનાં બનીને થકવ પુન-
જીવજીવન માગ કરીને જામર થવાનું હોય છે તે દયાએ મરીને
પ્રનિતા પાવનમાં ઉત્તમ પુરુષની માફક જાણ્યું જનંતુ નેકલે.

એક કામડો નિત્ય કાઢે, કાઢ કરતો હતો, તેથી પાદશાહને ઘણીજ ચીઝ ચડતી હતી. પાદશાહે નોકરને તરવાર લાવવા હુકમ કર્યો. પેલો નોકર તરવાર આપે તે પહેલાં ચતુર કામડો ઉઘી ગયો. આ પ્રમાણે નિત્ય બનવા લાગ્યું. બાદશાહે એક વખત નોકરને કહ્યું કે ત્યારે હું તરવાર મારું ત્યારે મને બંદુક આપવી નિત્યનિયમાનુસાર કામડો બેસીને રાખને ચીડવવા લાગ્યો. બાદશાહે તરવાર માંગી—તેથી કામડો તરવારના વચનથી ઉઠ્યો નહિ. બાદશાહે બંદુકને બદલ કરીને કામડાના માથુ લીધા. કામડો પૃથ્વી ઉપર તરફડવા લાગ્યો ત્યારે પાદશાહે તેને કહ્યું કે તું કેવો મર્યો ? કામડાએ તેના ઉત્તરમાં કહ્યું કે હે પાદશાહ ! જરા વિચાર કર; હું મર્યો નથી પણ તું મર્યો છે. કારણ કે તમે વિશ્વાસપાત્ર કરીને વચન પાડ્યું નથી. વચન પાડતવાથી તું બાયલો નામદં બન્યો છે, મારે તું જ મર્યો છે. કારણ કે જે વચન પાડે છે તે મરેલો છે. પાદશાહ કાકળી પાટળીથી પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યો. ઉપરાંતના હાંતણી સાર એ લેવાનો છે કે જેનો પ્રતિજ્ઞાથી લાગુ થાય છે તેનો મરેલાજ છે—નામદં છે—જેનો પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં શૂરા છે તેનો જ પ્રમાણિક છે; ખરેખરા મદં છે. પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્ય ધરતીની પ્રતિજ્ઞાને પામે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળકને આશુ વિધિ પૂજે છે મારે મનુષ્યોએ પ્રતિજ્ઞા પાળીને મદં બનવું જોઈએ, અને બીજાનો દેશ નિકાલ કરવો જોઈએ, કે જેથી સ્વર્ગમાં કેવેલો વિશ્વ વરમાનને કદના આરોપે. તેઓને વિજયથી હારેલા જોડવાને તપર દાર—જેથી રાતે તેઓની પ્રતિજ્ઞા પાળવી જોઈએ સર્વદરિદ્રો નીતિ સત્ક્રમા કહેણ છે કે—

સુદ્યવનિ મુનયોન્વરમાપ કસાવકરસહિર્દાગ્ય ।

વિનયર્થાર્થિતાનાં, વ્યુત્પન્નં મૌન્યનિરેવ ॥

આત્મા જમર છે. કુનર્તુબન્ધ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળક ઉચ્ચ જીવનને પ્રાપ્ત કરે છે. મારે નામદંડને ત્યાગ કરીને પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં શૂરા, વીર્યવાન, સહસ્રિક, પર્યવાન બનવું જોઈએ.

प्रतिज्ञाभ्रष्टनी स्थिति.

આપી-ફરે તે શેગટીઓ છે.
 નિજનુ, - થતો હડધૂત જગમાંહિ.
 મનુષ્ય - મનુષ્ય મનુષ્ય કોઈને કોઈ પણ જાણ
 જાણીને ફરે છે તે શેગટીઓ અર્થાત્ નકામો છે. કે
 મનુષ્ય મનુષ્ય મનુષ્ય કરીને વિશ્વમાં હડધૂત થાય
 જોઈ જનાર શેગટીઓ મનુષ્ય સ્વમુખને ક
 જાણ પણ પડ્યાનું કોઈ પણ સ્થાને તે માન પા
 નદા કરે છે; તેના જોત ઉપર વા તેજે કરે
 તેને વિશ્વાન આવતો નથી. તે સ્વકર્મે સ્વાપ્ન
 હડધૂત કરે છે. અને તેનું પરિણામ એ આવે
 ન જાય તેવો જ જણાય છે. પ્રતિજ્ઞા એજ મનુષ્ય
 ના પાત્ર મનુષ્ય જગતમાં હડધૂત થાય છે, એ
 અને જય વિગેરેથી ઘણા મનુષ્યો વચન ક
 નિજાથી કદાપિ જે મનુષ્યો શ્રદ્ધ નથી થ
 જનનમાં જ્યાં ત્યાં ફરે શકે છે. આપે
 જ્યાં જ્યાં નમ્માન, અદર-નકાર વિગેરે મા
 અને નીચ કચ્છમાંથી વિમુક્ત થઈને ઉચ
 નક નીચે એક મનુષ્ય વજનરો મનુષ્ય
 જાણે છે અદમકાચકમાં આપી મડપે, તે
 જાણે પડે. તેની પામે કોઈ પણ વસ્તુ
 કરીને ત્યાં જાતા નથી કે મુનિ શકે. તેજે
 પાંચ હજારની માંગણી કરી, અને
 તેની આપે. શાકુલર મનુ
 કે વડા છે, ત્યારે મનુષ્યો પ્રમુખ
 કે "સો, વજુ મો: હે" વડે. મનુષ્ય છે. એ પર વિશ્વમ

રાખી પાંચ હજાર રૂપીયા આપ્યા. આજના અવિશ્વાસી જમા-
નામાં તે એ કેડાં એવળખીતે હોય તે પણ જરૂરીયાતના વખતે
અન્ય વાંધુને મદદ તો ન કરે પણ તીતો આપતો હોય તેને
પણ ન આપવાની સલાહ આપે છે. શું આ તે સમાજમુધારો ? વા
ચામુધારો, વા દેશ ભણિત વા રાજલક્ષિ વા પ્રેમ ભણિત ? કેડાં પણ
મનુષ્ય કહી શકાયે ખરો કે ? આ જમાનો અવિશ્વાસથી ભરપૂર નથી.
જે મનુષ્યો વચન આપીને પોતાની પ્રતિભા સંપૂર્ણ રીતે પાલે છે
તેઓજ ખરા વિશ્વાસને પાત્ર થાય છે અને તેઓ પ્રમાણિકતાને સ્વ-
દૃષ્ટ્યમાં સ્થાન આપે છે. ઇતિહાસનાં પાનાં ઉઘડાવતાં માત્રમ પડયો
કે અનેક મનુષ્યોએ પ્રતિભા ભંગ કર્યો છે. પૃથ્વીરાજને આતમી લડા-
ઈમાં પરાજય કરનાર આહાલુદીન ઘોરીને પૃથ્વીરાજે છ છ વખત
પરાજય પમાડી હિંદુસ્થાન બહાર અફઘાનિસ્તાનમાં કાઢી મૂક્યો.
હતો એટલુંજ નહિ પણ પકડીને અત્રવદાન આપ્યું હતું અને ફ-
રીથી હિંદુસ્થાન ઉપર આક્રમણ નહિ કરવાની પ્રતિભા કાઢી હતી,
છતાં આહાલુદીન ચડી આવ્યો. વિશ્વાસી પૃથ્વીરાજે એ મજા હોઠની
ભેડીઓમાં જકડાયો અને પ્રતિભા ભંગનાર આહાલુદીન વિઠ્ઠી તખ્ત-
નશીન થયો, પણ શું આહાલુદીન પુણ તરફથી અમરપટો લઈને
આવ્યો હતો ? તેનું પણ પૃથ્વીરાજનાજ તીરથી શીર્ષતલન થયું
અને કદાને માટે દુર્ગતિમાં ગયો-નબોરી હોતો ગયો-તથા પાક
ચરચરદિગ્ધને ઘુસે કરતો ગયો-આહાલુદીન તો ગયો પણ તેની
નબોરી ઇતિહાસના પાને હતી પણ પુકારતી રહી ગઈ છે. ચૈત્રં-
ગેને ચિવાળ મહારાજને દરબારમાં સુભાષાત લઈ પાછો વિદાય કર-
વતું વચન આપ્યું હતું. બહાર ચિવાળ દરબારમાં ગયો-કેડી
લગ્યો; પણ-કર, વિશ્વાસપાતક ચૈત્રંગજેને યાપ આપી પોતાની
વિરુદ્ધિ કરી ચૈત્રંગજેનના શીરે કાળી ટીલી-નબોરી-લેનસીથી
રહી ગઈ, પોતાના હસ્તે વચન આપીને જે ફરી આવ્યો. તે આ વિ-
શ્વમાં નકામે છે. અર્થાત્ જીવનને માટે સાવક નથી. પ્રતિભાજીટ
ધનના કરતાં પણ હલકો છે. વચન આપીને ફરી જન્મદ મનુષ્યો

વિશેષ જાણવા માટે આજે આજે પ્રવિણ પાઠશાળા સ્થાપના
 અને ગ્રંથાલય પ્રાપ્ત થાય છે પ્રવિણ પાઠશાળા સ્થાપના
 આજે સમગ્ર છે, એટલે એને હવે નિર્ધાર છે, તેના
 હવે જોઈ શકો છો, અને તે પ્રમાણમાં જોઈ શકો છો
 તેથી સર્વમાં તેને જોઈ શકો છો; તેમાં જોઈ શકો છો
 નવા જાણના જોઈ શકો છો જોઈ શકો છો
 જોઈ શકો છો જોઈ શકો છો

જે મનુષ્યે પ્રતિજ્ઞા પાલન કરી મનુષ્યની જાતને સ્વચ્છ
 કરવાના કાર્યમાં સમાન મનુષ્યને ઉત્તેજી મનુષ્યે મનુષ્યની પ્ર
 વૃત્તિથી તે અને જાતના કાર્ય મનુષ્યે જાત સ્વચ્છ અને પાત
 કરવાના ઉચ્ચ મનુષ્યનીને કાર્ય કરવાના ઉચ્ચ મનુષ્યે
 વૃત્તિથી તે જાતના કાર્ય કરવાના ઉચ્ચ મનુષ્યે

ਬਰੇਲਾ ਦੇ: ਤੁਸੀਂ ਮਾਂਦੀ, ਤਦ ਖਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦੇਸੋ:
ਅਰੇ ਅਰੇ ਮਾਂਦੀ, ਤਦ ਖਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦੇਸੋ:

અરેખર શરવીનોના. જમણમાં દેખાયો જ્યાં ત્યાં. ૧
વિવેચન—૨૪૦૩ ૧૧૨૦

[illegible]

આવતા નથી. પ્રતિજ્ઞા પાલન ધર્મની જોડેલી સ્તુતિ કરીએ
ન્યૂન છે અનેક શૂરવીર પુરુષોએ કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓ પાળીને
સ્વનામને અમર કર્યું છે. એવું બાણીને નિશ્ચય પૂર્વક વચન
પાળવામાં સદા ધૈર્યથી તત્પર થવું જોઈએ.

પ્રતિજ્ઞા પાલકની અમરતા.

અમર દેહો નથી રહેતાં, - અમર મહેલો નથી રહેતાં.
પ્રતિજ્ઞા પાળકો જગમાં - અમર રહેતા સદા નામે - ૧૧

આ વિશ્વમાં જીવોના સદાને માટે અમર દેહો રહેતાં નથી, અ
તેમજ કોઈના અમર મહેલો રહેતા નથી. પ્રતિપાળક મનુષ્યો
નામથી અમર રહે છે. જે જે વસ્તુઓની ક્ષણિકતા છે તેને મોહ ધાર
કરીને શ્યા માટે પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણથી જુદા થવું જોઈએ ? પ્રતિજ્ઞા
પાલન ગુણથી કીર્તિ, પ્રતિજ્ઞા અને ગુણાદિની પ્રાપ્તિથી આ વિશ્વમાં
અમર રહી શકાય છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવી એ કંઈ નાની સૂની વાત નથી
હજારો મનુષ્યો પ્રતિજ્ઞા લે છે. પરંતુ તેમાંથી એક બે ખરેખરી રીતે
પાળી શકે છે. જગતીયા તેલની પેઠે પ્રતિજ્ઞા પાળવી ડુકર છે. વિશ્વસ-
તી, દેશદ્રોહી, ગુરુદ્રોહી, આત્મદ્રોહી અને મિત્રદ્રોહી મનુષ્ય ખરેખરી
પ્રતિજ્ઞા પાળવાને શક્તિમાન થતો નથી; સ્વાર્થી મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળ
ને હદ થતો નથી. બાહ્ય પદાર્થોમાં અત્યંત આસક્ત મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞાથી
મુખ રહેવાને હંમેશાં શક્તિમાન થાય છે. જેને શરીર પર અત્યંત
ઘનાર અને હાથમાં ગ્રુદા યનાર મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા દેવીનું આરાધન
શકતો નથી. અવિશ્વસ, અધૈર્યવાન મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવાને
તવાન હોતો નથી. અન્ય મનુષ્યના ઉપર આધાર રાખનાર

મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવાને શક્તિમાન થતો નથી. અનેક જાતની વા
નાઓથી હીન બનેલ મનુષ્ય પ્રમાદી બનવાથી પ્રતિજ્ઞા પાળવાને શક્તિ
માન થતો નથી. જેને પોતાના આત્માની કિંમત નથી અને અન્યો
અભિપ્રાયો પર આધાર રાખે છે તે અનિશ્ચયવાદી પ્રતિજ્ઞા પાળવા
શક્તિમાન થતો નથી. આ ભવમાં જે કંઈ છે તે છે એવો નાસ્તિક મનુ
ષ્ય પ્રતિજ્ઞા પાળવાને શક્તિ ધરાવી શકતો નથી. મનુષ્યોએ પ્રતિ
જ્ઞાન પાતન થઈ શકે એવા શુભો મેઘચીને પ્રતિજ્ઞા દેવીના બહુ
બનવું જોઈએ. સર્વયશા રાજાએ પ્રતિજ્ઞા પાતન કરવા માટે પોતા
પત્નીને પ્રાણપંચ કરવામાં કિંચિત્ ન્યૂનતા પણ રાખી ન હતી; તે
તેમના પર દેવતા પ્રતિજ્ઞા દેવી પ્રસન્ન થઈ હતી. મેઘરથ નુપે પારેવા
જીવ બચાવવાને; તેને શરણે રાખ્યું હતું અને પોતાનું સરીર કાપી
સિંચાણને આપવાને તત્પર થયો, તેથી પ્રતિજ્ઞાપાતક મેઘરથ રાજા
ઉપર દેવતા તુષ્ટમાન થયા હતા. એ પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞા પાતન શુભ ઉપ
અનેક મહા પુરુષોનાં દૃષ્ટાન્તો છે. અનેક પ્રતિજ્ઞાપાતકો પોતાન
નામથી અમર થયા, ધાય છે અને ભવિષ્યમાં થશે એવું બાળી
પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં સ્વાપંચ કરવામાં કદાપિ પાછા ન પડવું જોઈએ.

પ્રતિજ્ઞાપાલકની કીર્તિ.

પ્રતિજ્ઞા પાળનારાની-જગતમાં જીવતી કીર્તિ,
ભલે હો રહે વા રાજ-જીવ-તા સાક્ષેના પાને—૧૨

પ્રતિજ્ઞા પાલકની વિશ્વમાં જીવતી કીર્તિ રહે છે. પ્રતિજ્ઞાપાલક
રહે હોય વા રાજ હોય પરંતુ તે સાક્ષના પાને જીવતા રહે છે.
બહાહા! પ્રતિજ્ઞાપાળકોને ધન્ય છે કારણ કે તેઓનાં શરીર નષ્ટ થયા
છતાં તેઓની કીર્તિ તો જીવતી રહે છે પ્રતિજ્ઞાપાળકની કીર્તિ અમર
રહે છે. હીજબ, ખુશખતખેર, પાલપુસહીલા, પાપબુદ્ધિવાળા
મનુષ્યો પ્રતિજ્ઞા પાળી શકતા નથી. લાખોવાર લાખોલાભનો વિચાર
કરીને કોઈપણ પ્રતિજ્ઞા કરવી આખી દુનિયા અગડાગડાં સમજા-
વેને છુદ્ધિ ફેરવવા માગે તથાપિ રિયરપ્રગ્મથી ભટ થઈ કદાપિ
પ્રતિજ્ઞા જાણે થયું એકજ નહિ. ગમે તે જાતની પ્રતિજ્ઞા પાળવાથી
અત્મશાન્તિ ખીલે છે, અને અત્મામાં પરમાત્મ પ્રમુખે અનુભવ આવે
છે. છુદ્ધિવાદના કરતાં દૃઢ વાદની પ્રતિજ્ઞા અત્યુત્તમ, અત્યુત્કૃષ્ટ અને
તત્વેત સ્થિતિ હોય છે. પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરવાથી કાયરપણું નષ્ટ
ાય છે, અને વિશ્વ પ્રતિ અનેક પ્રકારના ઉપકારો કરી શકાય છે.
તિજ્ઞ પાળકમાં વીર્યની સ્ફુરણા થાય છે, અને તેથી તે અગમગતા
ની રહે પરોપકાર્યે અત્મશાન્તિ આપીને પ્રતિજ્ઞાનું કર્તવ્ય-
નું આચરણ કરી શકે છે, તેથી તે કીર્તિ કમગાની પ્રાપ્તિની સાથે
હિતહાસના પાને જીવતા રહે એમાં કોઈ અશ્કંધ નથી.

પ્રિય વચકો! તમો જો તમરી જીવનદોરીને સ્થિર, ઉચ્ચ અને
પરોપકારી બનાવવા ઇચ્છતા હોય તો તમો પ્રથમ નાની નાની પ્રતિ-
જ્ઞા કરીને તેઓને પાળવામાં પ્રવૃત્તિ કરો, પશ્ચાત્ પ્રતિજ્ઞા પાળકનું
મહત્વ અને તેની કીર્તિનો ખ્યાલ તમને આવશે. પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં રક્તની
માહુતિ આપવાથી કીર્તિ, પ્રતિષ્ઠા, મર્યાદા પ્રાપ્તિ થાય છે. સર્વો-

પાની સાથે રૂશીયાની મિત્રાચારી હતી. રૂશીયાની સાથે ફ્રાંસને ઠેઠા
કરાર હતા અને ફ્રાંસની સાથે સમુદ્રનું સામ્રાજ્ય લોગવનાર મહા-
ઈંગ્લીશ નેશનને ઠેલકરાર હતા. તેથી રૂશીયા લડાઈમાં ઉતરત
ફ્રાંસ પણ રૂશીયાના પક્ષમાં લડાઈમાં ઉતર્યું. લાખો વા કરોડો મનુ-
ષ્યોનો લોગ આપીને તે પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણની પ્રતિષ્ઠાથી વિશ્વમ
જીવતી કીર્તિને પામ્યું છે. ઇંગ્લાન્ડ, મિત્રાચારીની પ્રતિજ્ઞાથી બર-
પાઈને બેલજીયમ, ફ્રાંસ વિગેરે મિત્રરાજ્યોના પક્ષમાં ઉતરીને દશે
દેશ કીર્તિને ફેલાવી રહ્યું છે. પ્રતિજ્ઞાથી બંધાયા બાદ બાહ્ય જીવનનું
માશાથી સ્વકોલથી શ્રદ્ધ થવું એ ઠેઠાપણુ શૂરવીર કોમને વા પ્રજાને
બીભરપદ નથી. સ્વાર્થ લાલચથી પ્રતિજ્ઞા શ્રદ્ધ થનારને અપકીર્તિનું
જન્મમાં પ્રાપ્તિ થાય છે. અતઃ જોવ મનુષ્યોએ પ્રતિજ્ઞા પાળીને શા-
મના પાને જીવતા થવા સદા ઉદ્યમી થવું જોઈએ—સદાકાળ પ્રતિજ્ઞા
પાલનમાં આત્મવીર્ય રકુરાવવું જોઈએ, ઠેઠાપણુ રાષ્ટ્રની ઉન્નતિનો
અવનતિનો આધાર રાષ્ટ્રીઓ ઉપર રહેલો હોય છે. તેની સાથે જો
રાષ્ટ્રીઓ પ્રતિજ્ઞા બદલ જીવન ગાળતા હોય છે તો કદાપિ અવન-
તિના ચક્રમાં ધસડાઈ જતા નથી. બહાદુર પ્રતિજ્ઞા પાલકો ઠેઠા ઉત્ત-
તિના શિખર ઉપર રાષ્ટ્રને લાવતાં કાળશેષ કરતા નથી. પ્રતિજ્ઞા
પાળક હોય તો વીર, ધીર, અને બાહોશ હોય છે. જે મનુષ્ય ઉપરોક્ત
ગુણોમાંથી જોકમાં પણ ન્યૂનતા ધરાવતો હોય તો તેણે વિશેષ
ગુણ પ્રાપ્તિને માટે સતત ઉદ્યોગ કરવો જોઈએ.

અહો એ ધન્ય માતાને—અહો એ ધન્ય પાલકને

અહો જેનાંજ સંતાનો—પ્રતિજ્ઞા બોલીને પાળે—૧૩

જેનાં સંતાનો પ્રતિજ્ઞાનાં વચનો બોલીને પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરે
તેના માતૃપિતાને ધન્યવાદ થટે છે. માતાઓ અને પિતાઓએ
પ્રતિજ્ઞા પાલન માટે આત્મલોગ આપવો જોઈએ. “ બાપ તેવા બેટા
ને વડ તેવા ટેટા ” એ કહેવતના સારનું ખાસ મનન કરીને તે
માણે સંતાનોને પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં સ્થિર કરવા પોતે પ્રથમ તે પ્રમાણે
વર્તવું જોઈએ. પુત્રોમાં અને પુત્રીઓમાં પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણ સ્થિર

કરવા માટે પ્રથમ પ્રતિજ્ઞા પાલનનાં આદર્શ સ્વરૂપ માતાઓ
પિતાઓએ જનવું બોધ્યું. માતા અને પિતાના ગુણોનું જનવું
પ્રથમ સંતાનો કરી શકે છે. જેના માતાપિતાએ પ્રતિજ્ઞા પાલન
સ્વર્પણ કર્યું હોય છે, તેના પુત્રોમાં પ્રથમ વારસામાં તે ગુણ ઉતરી
એમાં આદર્શ નથી. પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં પુત્રો અને પુત્રીઓ આત્મસે
આપે છે તો તેથી માતાપિતાને ધન્યવાદ થટે છે. માતાપિતા
સ્વસંતાનોને પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણમાં સ્થિર કરવા બોધ્યું.

કૃપમાં વારિ હોય છે તો હવામાં આવે છે, તદ્વત્ પ્રતિજ્ઞા
પાલન ગુણ ખરેખર માતાપિતા અને ધર્મ ગુરુઓમાં હોય છે. તો તે
પુત્રોમાં સ્વસ્થરે પરિણમે છે. દુઃસ્થિતિ સહ કરે છે કે:—

“જનની જાણને બક્ષા જન, કાં દાતા કાં શૂર
“નહિ તો રહે જે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ નૂર.”

પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં બક્ષત અને પ્રતિજ્ઞા વચન આપવામાં પ્રસંગે
દાતા તથા પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણમાં શૂર એવા પુત્રોને હે જનની ! તું
જન્મ આપજે માતા ! તું સ્વપુત્રોને પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણમાં ઉત્તમ
પુત્રોને બનાવજે કે જેથી સ્વસંતાનો પ્રતિજ્ઞા, ટેક, કૌલકરાર, વચન,
પાળવામાં શૂર, આત્મસોગી, વીર, ધીર અને સાહસિક બની શકે. આ
માળવમાં માતાપિતાઓ જત્યંત કાળજી રાખે છે તેઓને ધન્યવાદ થટે
). પ્રતિજ્ઞા પાળક સંતાનોથી માતા અને પિતાનું મુખ ઉજ્જ્વલિત થાય છે,
ને તેઓનાં નામ ઇતિહાસના પાને જમર થાય છે. જેનાં સંતાનો
પ્રતિજ્ઞા, ટેક, કૌલથી બપ્ટ થાય છે, તેનાં માતાઓ અને પિતાઓ
અપવચનના વાદળાં બોલી શકે છે. માતાઓએ અને પિતાઓએ પુત્રોને
પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં આત્મસોગી બનાવવાજ બોધ્યું.

હે સ્થિર માતા ! ક્યારે આપનાં સંતાનો પ્રતિજ્ઞા ધર્મને સમ-
જતા થશે. માતાની કૃપા હૃદયમાં સંતાનો ઉપર રહેલીજ છે. ત્યારે
શું માતા તું જામને પૂર્વવત્ સુશિક્ષણ આપવાં પ્રતિજ્ઞા કરવાં છે ?
હૈ સમાવણ અને મહાશસ્ત્રના અમુલ્ય પુસ્તકો કાળના ચક્રમાં નાશ

પામવા નથી પામ્યાં—માતા તારા પ્રત્યેક સંતાનોને દરરોજ ઉપરોક્ત પુસ્તકોનો પ્રાતઃકાળમાં પાઠ શિખવા કટિબદ્ધ કર! ભીષ્મ જેવાની દ્રાક્ષ પ્રતિજ્ઞાઓનું મનન કરવાની શું આવશ્યકતા નથી? ભીષ્મ દુર્યોધનની જંઘા ફાડવાની પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કેવી રીતે કરી તેનું લક્ષ ભારતવાસીઓમાં દૃઢ શું નહિ થાય? કૃષ્ણનો અર્જુન પ્રતિ પ્રતિજ્ઞામાં દ્રઢ થવાનો બોધ તારા સંતાનોમાંથી નાશ પામ્યો ત્યારેજ હે માતા તારા દુષ્ટ સંતાનોને લીધે તારી પોતાની હુર્દશા થઇ. ભારત માતાના સંતાનોએ પરિપૂર્ણ સ્વાર્પણ કરીને પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં સદા તત્પર રહેવું જોઇએ.

અહો એ ધન્ય ભૂમિને, અહો એ ધન્ય છે કુળને;
પ્રતિજ્ઞા પાળકો ઉપજે—રહે ઇતિહાસના પાને.—૧૪

જ્યાં પ્રતિજ્ઞા પાળકો ઉપજે છે. એવી ભૂમિને અહો ધન્ય છે. તેમજ એવા કુળને ધન્ય છે, ધન્ય તે નગરી, ધન્ય વેળા-ઘડી, ધન્ય પિતા કુળવંશ જિનેશ્વર (ધર્મનાથસ્તવન) શ્રીમદ્ આનંદઘનજી મહાત્મા કહે છે કે જે તીર્થંકરો જ્યાં જન્મ્યા તે ભૂમિ, નગરી, તે વેળા, તે વંશ અને તે કુળને ધન્યવાદ ઘટે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળકમાં મહા શૂર લોકોત્તર વીર તીર્થંકરોની પ્રતિજ્ઞાઓથી આર્યાવર્ત સદા મગરૂર છે. પ્રતિજ્ઞા જે દેશની ભૂમિમાં પળાય છે તે ભૂમિને ધન્યવાદ ઘટે છે. ઓસ કરતાં, ઇજ્જત કરતાં, આર્યાવર્તમાં અનેક પ્રતિજ્ઞા પાલક મનુષ્યો ઉત્પન્ન થાય છે તેથી આર્યાવર્તની ભૂમિને ધન્યવાદ ઘટે છે. પ્રતિજ્ઞા પાલકોથી જે ભૂમિ સ્પર્શાય છે તે ભૂમિમાં તેવા પ્રકારનાં આન્દોલનો પ્રગટે છે, અને તેથી ત્યાં પ્રતિજ્ઞા પાલક સંતાનોની ઉત્પત્તિ થાય છે. સર્વ દેશોમાં ભારત ભૂમિની ચેષ્ટતા છે, તેનું કારણ એ છે કે ત્યાં અનેક પ્રતિજ્ઞા પાલક મહાત્માઓ—યોદ્ધાઓ પૂર્વે યયા હતા; ભવિષ્યમાં પણ ભારત માતાના ઉદરમાંથી અનેક પ્રતિજ્ઞા પાળક વીરો પ્રગટશે. પ્રતિજ્ઞા પાળકોનાં કુળો વખણાય છે. ભારતમાં જે જે જાતો ઉત્તમ ગણાય છે તેનું કારણ એ છે કે તે વ્યતિયોમાં પ્રતિજ્ઞા પાળકો યયા હતા. અરેખર પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યો ઇતિહાસના પાને અમર રહે છે. જે ભૂમિમાં, દેશમાં પ્રતિજ્ઞા પાળકો ઉદ્ભવે છે તે ભૂમિ સર્વ દેશોમાં

વણાય છે. અર્થાંવર્તમાં જેમ મરુચ્ચક રાજપુત રમણીઓને માટે પ્રતિજ્ઞા પાળક દ્વારા વીરોને માટે મેવાડ વખણાય છે. તેમ જ દેશોમાં પ્રતિજ્ઞા પાળકો ઉદ્ભવે છે, તેઓના પવિત્ર વાતાવરણથી પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યોનો વિશેષતા પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. જે કુળમાં પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યો જન્મ પામી શકે છે, તે કુળની સર્વત્ર ખ્યાતિ અસરે છે. એક અમુક કુળો અમુક અમુક ગુણને લીધે જેમ રૂઢ ખ્યાતિવાળાં દેશો હોય છે, તેમ પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યો જે કુળમાં વિશેષ ઉદ્ભવે છે તે કુળ પણ પ્રતિજ્ઞા પાળન માટે વિશ્વમાં ખ્યાતિને પામે છે. એ અને ગુરખાઓની જાત પ્રતિજ્ઞા પાળન ગુણને માટે વખણાય શિયોદિયા રાજપુતો રણજીતસિંહની કદાપિ પ્રયાણ ન કરી જાય તે માટે વખણાય છે.

વિદ્યાની પ્રગતિ માટે જાંજાળમાં ટાંગેરનું કુટુંબ વખણાય છે. જી સીએના પ્રાદુર્ભાવ માટે ગે. હિલ અને આવડા રાજપુતોનું કુળ વખણાય છે. રાજ્ય વ્યવસ્થા-કારોબાર માટે બ્રિટિશ રાજ્ય પ્રસિદ્ધ છે. અન્સ વિદ્યાની પ્રગતિ માટે જર્મની વખણાય છે. રજાપૂર્ણ જીવન માટે તાપનિએ વખણાય છે, તેમ પ્રતિજ્ઞા પાળન ગુણને માટે જે જે દેશના મનુષ્યોએ આત્મસમર્પણ કર્યું હોય છે, તે તે વંશો ખ્યાતિને પામે છે. મનુષ્યોએ પોતાના દેશમાં અને પોતાના કુળમાં પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યો ઉદ્ભવે એવા સદ્વિચારો અને આચારોનો ફેલાવો એ જ જોઈએ, કે જેથી પોતાના દેશની અને કુળની વિદ્યુત વેગે પ્રગતિ થઈ શકે. પ્રતિજ્ઞા ગુણ પાળન કરનારા જનો પ્રમટયા વિના દેશનો અને કુળનો ઉદ્ધાર થતો નથી. દેશનો અને કુળનો ઉદ્ધાર કરવા માટે જે દેશ અને કુળને ઇતિહાસના પાને સુવર્ણાક્ષરે અમર કરવા માટે જાના મનુષ્યોએ મન, વચન અને કાયાથી અપૂર્વ પ્રતિજ્ઞા પાળન કરવા જોઈએ કે જેથી પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યોની ભૂમિ અને કુળની ઉન્નતવગતા સર્વત્ર સર્વ દેશોમાં શશિસમ દેહિધ્યમાન થઈ રહે.

અહો એ ધન્ય ગુરુઓને-અરે જોના હૃદય શિષ્યો ?

પ્રતિજ્ઞામાં અડગ રહીને-ગુરુનું નામ દીપાવે-૧૫

અહો એ ગુરુઓને ધન્ય છે કે જેના હૃદય શિષ્યો પ્રતિજ્ઞા પાલન સ્થિર રહીને ગુરુનું નામ દીપાવે છે. ગુરુનું હૃદય લીધા વિના હૃદય શિષ્યત્વ પ્રાપ્ત થતું નથી. હૃદયનું ગુરુને સ્વાર્પણ કરીને આ તેમજ ગુરુનું હૃદય લેઈ હૃદયરૂપ થઈને જેઓ વર્તે છે તે હૃદય શિષ્યો કહેવાય છે. ગુરુ હૃદય લેવું અને સ્વહૃદય અર્પણ કરવું એ વિચાર શ્રેષ્ઠિની બાહર છે, એટલુંજ નહિ પણ સુશકેલ છે. ગુરુના હૃદયમાં જે સહવિચારો હોય તેને પોતાના તરીકે પરિણમવધાયી હૃદય શિષ્ય તરીકે બનવાનો શિષ્યને અધિકાર પ્રાપ્ત થાય છે. ગુરુના હૃદય પ્રમાણે વર્તનારા શાસ્ત્રયોગી, કર્મવીર શિષ્યો પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં કટિબદ્ધ થઈને સ્વાત્મોન્નતિ કરી શકે છે. હૃદય શિષ્યો, પ્રતિજ્ઞાઓનું પાલન કરીને વિશ્વમાં ગુરુનું નામ દીપાવી શકે છે, અને તેથી વિશ્વમાં તેઓના ગુરુઓને ધન્યવાદ પ્રાપ્ત થાય છે. કોઈ પણ શિષ્ય જ્યારે ગુરુના હૃદય રૂપ બને છે, ત્યારે તે પ્રતિજ્ઞા પાલન કરવાને શક્તિમાન થાય છે. અત્યંત શુદ્ધ પ્રીતિ, વિનય અને બહુમાનથી પોતાના ગુરુનું હૃદય લેવાને શક્તિમાન થાય છે. ગુરુઓએ નાનકડા ગુરુની માફક તેમજ ગુરુ ગોવિંદસિંહની માફક હૃદય શિષ્યો બનાવવા જોઈએ. ગુરુ ગોવિંદસિંહનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એ હતો કે શત્રુઓને મારીને પણ સ્વધર્મનું રક્ષણ કરવું. સ્વધર્મ પ્રતિપદ્ધસ્ય, જહિ શત્રુન્ સમાગતાન્ (મહામારત) ધર્મવીર ગોવિંદસિંહ વિક્રમ સંવત્ ૧૭૨૩ ના જ્યેષ્ઠ સુદી સપ્તમીને શનિવારે મધરાતે પટનામાં થયો હતો. સ્વપિતા તેમ બહાદુરજીનો ઔરંગઝેબના હુકમથી ઘાત થયો છે એવું જાણતાંજ પોતે પ્રતિજ્ઞા લીધી કે મારા પિતાનું વેર લેવું જોઈએ, કારણ કે મારા પિતાએ ઇસ્લામ ધર્મ ન સ્વીકાર્યો, — “ શિર આપ્યું પણ ધર્મથી પતિત નજ થયા ” ઉપરોક્ત પ્રતિજ્ઞા કર્યા પછિ તેઓએ ખાલસા ધર્મ દેશાવધા માંડયો અને સર્વ સાંમઝીઓ તૈયાર કરવા માંડી. પોતાના મહાન ધર્મકાર્યમાં તેમને હૃદયશિષ્યોની જરૂર પડી અને ભવાનીને લોગ આપવાનો છે માટે જે મારા હૃદય શિષ્યો હોય તેઓએ તૈયાર થઈ જવું. ગુરુનું કરમાન થતાં બીકણ, બાંયલા, દીજડા, નપુંસક અને છાંદી ગણ.

નાર મનુષ્યો તો પરિવદ્માંથી પલાયનજ કરી ગયા, પણ પ્રથમ દ્વિતીય વીર દયાસિંહ સ્વશિરની પૂર્ણહુતિ આપવાને તૈયાર થયો. ગુરુ તેને એક તંબુમાં લેઈ ગયા, અને બીજાઓને માટે માંગણી કરી. ત્યારે ધર્મસિંહ નામનો એક જાદુ તૈયાર થયો. આ પ્રમાણે તેમણે બીજા ત્રણ શિષ્યોની પસંદગી કરી. તેઓના નામ હિંમતસિંહ નામનો એક કદાર, મોહકચંદ નામનો એક રંજરેજ, અને છેલ્લો સાહેબસિંહ નામનો હજામ. ઉપરોક્ત પાંચે શિષ્યોજ ખરેખસ ગુરુના હૃદયના શિષ્યો થયા. જ્યારતમાં આ નવી દેશનની દીસીયારીમાં તો ધર્મગુરુ-ઓની ઉપેક્ષા કરનાર ઘણા મનુષ્યો દેખાય છે, ને મોજશોખમાં કરોડોનો ધણુ કાઢી નાખવો તેમાં કોઈ પણ જાતની હરકત નહિ પણ મહાત્મા, સંત ગુરુઓને જીવન ટકાવવા અન્ન આપવું તેમાં તો તેઓ હિંદુસ્થાનલે જ્યાર રૂપ છે, નકામા છે-એવા ઘણાજ ઉત્તમ બિરુદ આપતાં અનેકજનો અચકાતાજ નથી. જીવાનો ગુરુઓને તમારા પ્રાણની આહુતિ આપો એટલે આપોઆપ સ્વર્ગમાં જવાને તૈયાર થયો. શિષ્યોને, વિદ્યાર્થીઓને પ્રથમ પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણવતે મહાન્ બનાવવું જોઈએ. જેનામાં પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણુ આવે છે તેનામાં સ્વાસ્થ્યવિક અન્ય ગુણોનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે-એવો દૃઢ નિશ્ચય ધારણ કરીને ગુરુ-ઓએ ટેક, પ્રતિજ્ઞા, કોલનો નિર્વાહ ધાય એવું શિષ્યણુ આપવું જોઈએ. પ્રતિજ્ઞા પાલક ગુણી શિષ્ય પોતાના ગુરુનું નામ દીપાવવા સમર્થ થાય છે. પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણમાં શિષ્યોને દૃઢ કરવાથી ધર્મ-દાર અને દેશોદાર કરી શકાય છે. બોલેલું પાળવું એ પ્રમાણે શિષ્યોનું વર્તન થવાથી શિષ્યોની વિશ્વમાં પ્રતિષ્ઠા વધે છે અને તેઓ મહાકારત કાર્યો કરવાને શક્તિમાનુ થાય છે. પોતાના બોલેા પાળવાની શિષ્યોની પ્રમાવિકતામાં વધારો થાય છે. શિષ્યો જે જે કાર્યો કરે છે તેઓને અન્ય લોકો ધન્યવાદ પૂર્વક વધાવી લે છે. ગુરુ ગોવિંદસિંહ અને તેઓના પાંચ હૃદય શિષ્યોની પ્રતિજ્ઞાનું ખાસ કરીને દરેક મનુષ્યે મનન કરવું જોઈએ.

પ્રતિજ્ઞા પાલકની ઉચ્ચજાતિ.

અહો એ ધન્ય જાતિને, અહો જે જાતિમાં જનમ્યા;
પ્રતિજ્ઞા પાળીને પૂરી, કરે છે ઉચ્ચ જાતિને. ૧૬

જે જાતિમાં પ્રતિજ્ઞા પાળકો જન્મે છે તે જાતિને અને તે જાતિમાં જન્મેલાઓને પણ અહો ધન્ય છે, જેઓ પ્રતિજ્ઞા પાળીને સ્વજાતિને ઉચ્ચ કરે છે તેઓને ધન્ય છે. ભતૂંકરિ નીતિશક્તિમાં કહેલું છે કે,

परिवर्तिनि संसारे, मृतः को वा न जायते ।

सजातो येन जातेन, याति वंशसमुन्नतिम् ॥

પ્રતિજ્ઞા પાળકો જે જાતિમાં ઉત્પન્ન થાય છે, તે જાતિની વિશ્વમાં પ્રશંસા અને પ્રસિદ્ધિ થાય છે. ગમે તે જાતિનો મનુષ્ય હોય પરંતુ જે પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરે છે તેની જાતિ વિશ્વમાં ઉચ્ચ ગણાય છે. જે જાતિમાં પ્રતિજ્ઞા પાળકોનો પ્રકાશ થાય છે, તે જાતિ વિશ્વમાં અમૂલ્ય પદ પ્રાપ્ત કરે છે—આત્મચીર્યને સ્હેરવીને અને આત્મ ભોગ આપીને પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરી શકાય છે. જેના હૃદયમાં પ્રતિજ્ઞાનું માન છે, તે સ્વજાતિને ઉન્નતિના ઉચ્ચ શિખર પર સ્થાપિત કરી શકે છે.

જે જાતના લોકો પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરે છે, તે જાતિનું વિશ્વમાં અમર નામ રહે છે. સ્પાર્ટના લોકોથી ઇતિહાસનો ભણનાર ભાગ્યેજ અભણ્યો હશે. તે બહાદુર જાતિનાં પરાક્રમો ગમે તેવા બહાદુર યોદ્ધાને કમકમાટ ઉપજાવ્યા વગર રહેતાં નથી. ત્રણ પુરૂષો દશહજાર યોદ્ધાના સરકરને મહાત્મ કરે એ શું આશ્ચર્યની વાત નથી ? આવઃ સૂરવીર યોદ્ધાઓ સાથી સ્પાર્ટની ભૂમિમાં પાક્યા હતા. તેઓ બાળકને એક નાની ટેકરી ઉપરથી ગબડાવી દેતા. જે બાળક ભૂતનું તો તેઓ સ્વજાતિની ઉન્નતિ કરી શકશે એવી માન્યતા રાખતા. ખરે-

ખર થતું' પણ તેમજ. એક નવો સરખો સ્પર્શનો દેશ મહાન રાજ્ય-
નો પરાજય કરે તે જણા પ્રતાપ યાનો હોવો જોઈએ ? ખરેખર
શૂરતાનોજ. તેઓ શૂરવીર પુરુષો હતા એટલુંજ નહિ પણ પ્રતિજ્ઞા
પાળવામાં પ્રાણને પણ દિશાબમાં મળતાજ નહિ. સ્પર્શન હોયો ખરે-
ખર પ્રતિજ્ઞા પાળકજ હતા.

પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થયેલી જાતિ વિશ્વમાં નીચ ગણાય છે પ્રતિજ્ઞા
પાળીને હોયો, ઉચ્ચ જાતિના અને એવું ચિહ્નજ દરેક જાતિમાં, કે-
મમાં, વિજ્ઞાનમાં, દેશમાં, મુલકમાં, ખડકમાં અને જા.ખા. વિશ્વમાં
ફેલાયતું જોઈએ. કેમ પણ જાતનું વચન પાળવામાં જાણે, કેમ પણ
એવો જોડીને જનુક કાર્ય સંબધી પ્રતિજ્ઞા કરવામાં જાણે વ. વચનથી
બંધનું પડે તો પશ્ચાત્ત તે ઘડી જિંમો જાવનાં પણ તે જાણે પ્રતિ-
જ્ઞાથી વિમુખ થતી નથી અને તેના માટે પ્રાણનું જર્પણ કરે છે. તે
જાણે કરેલો ધન્યકારો મળે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળીને એ હોયો સ્વજાતિને
સર્વોત્તમ પણ પ્રાપ્ત કરાવે છે તેજેનું નામને અને જન્મ સારુસ્થાનને
ધન્ય છે. પ્રતિજ્ઞા પાળનાથી જ્ઞાતમાં પ્રવૃત્ત તેજ પ્રકરે છે, અને
દિવ્ય ભુમણી જાણુ જ્ઞાત. અને છે દરેક જાતમાં પ્રતિજ્ઞા પાળીને
દોષનું દા.જ એવું જાણીને જાણીને એ દિશાજ જાણુ જોઈએ અને
જાણુનું રાજ્યના જમાનામાં જન્મ જાણે કરતાં સ્વજાતિ કરેલો
કાર્ય જાણ ન કરે એવું ખાત વાત જાણુ જોઈએ જ્યાં પ્રતિજ્ઞા
પાળવામાં પ્રવૃત્ત દેશમાં જાણે છે, જ્યાં ઉત્તમ જાણીને છે

સાહેબે દેશના તોડો-પ્રતિજ્ઞા પાળના રોકે,

પરે નહિં મુશુની પરવા-જનનમાં દેશ યોજાવે. ૧૭

વિવેચન-જાણે-એ દેશનું દોષ દોષો પ્રતિજ્ઞા કરે છે અને
મુશુની પરવા કરતા નહિ તે દેશનું દોષ કરે દરેક જાણીને પ્રતિ-
જ્ઞાને જાણુમાં જાણીને દેશનું દોષ છે. પૂરે જાણુમાં દોષ
દોષ દોષ પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં જાણુના દોષ જાણુ દોષ
પૂરે પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં જાણુને જાણીને જાણીને જાણુના

વજેરે ઉદયના સંમુખ અતિ કરી યાચ્ય એવી પ્રતિજ્ઞાઓથી કદાપિ પત્તા સંમુખ ન થયું બેઠેલે. મૃત્યુને સ્વપ્નેમી મનુષ્ય ગણી નિશ્ચય પૂર્વક દેશના દોડેલે હાનિ લાભનો વિવેક સંપ્રાપ્ત કરીને પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં પ્રવૃત્તિ કરવી બેઠેલે-પ્રતિજ્ઞા-ટોક, ટોલ, યાજ્ઞયામાં નહું જીવન રહેલું છે એમ સમજીને દેશના દોડેલે દેશાભિમુખ પૂર્વક પ્રતિજ્ઞાઓને પાલવી બેઠેલે. જે દેશના દોડેલે પ્રત્યેક શુભ પ્રગતિપ્રદ પ્રતિજ્ઞાથી જાણાય છે તેઓને જાણ જીવનમાં મુખની પ્રાપ્તિ થતી નથી, અને તેઓ જવાંતરે મુખી થવાની અશિવાસને તિલાંજલિ આપે છે. જેઓ શુભ પ્રગતિપ્રદ પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં ચરીર પ્રાણનો નાશ કરે છે તેઓને હંમેશાં જીવનમાં મુખની પ્રાપ્તિ થાય છે, થયની પ્રાપ્તિ તેઓના જીવનમાં નવો રસ પૂરે છે. જલજીવ દેશના દોડેલે પ્રતિજ્ઞા પાળીને સ્વદેશને વિશ્વમાં વિખૂંધેલું કરેલું બેઠેલું.

અહો એ ધન્ય જીવંદાને-વહી પાછું ગ્રહે નહિ લે;

અહો એ જીવ પર રહેતી-વચન સિદ્ધિ અને કીર્તિ ૧૮

વિવેચન-અહો ! જે જીવંદાને ધન્ય છે કે જે જીવંદા પ્રતિજ્ઞાનું વચન વરીને પાછું તેને મહત્ત્વ કરતી નથી. અહો ! જે જીવંદા યજ્ઞ બેઠીને પાછા જેવી દેતી નથી તે જીવંદા પર વચન સિદ્ધિ અને કીર્તિ રહે છે. પ્રતિજ્ઞાક્રમ જીવંદાને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યની જીવંદાને ધન્યવાદ થતો છે. જે જીવંદા પ્રતિજ્ઞા વચન બેઠીને પાછું જેવી દે છે તે જીવંદાની ઉપમાથી પ્રસિદ્ધ થાય છે. જીવંદાની મહત્ત્વ વચન બેઠી પાછું નહિ જેવી દેવામાં છે. જીવંદા કદાપિ પ્રાણાંતે પણ બેઠીને પાછું જેવી દેતી નથી તે જીવંદા પર વચન સિદ્ધિ અને કીર્તિ રહે છે એમ યોગીઓ જણાવે છે. વચન સિદ્ધિની દૃષ્ટિની કમજા જેવા મનમાં હોય તેણે જાણ સમિતિ પૂર્વક બેઠું પાછું ન જેવી દેવાય એવા ઉપયોગ પૂર્વક બેઠું બેઠેલું. "વીર્યપાત કરતાં વચનનો પાત જનનત રહ્યો હાનિ કર છે" એવો અનુમત કરીને જાણ, જાણેલાય કરીને પ્રતિજ્ઞાનું પાલન થાય એવો જાણ કરીને જીવંદાની બેઠું બેઠેલું.

‘અળી બોલ્યા અળી ફોક’ એવી પ્રતિજ્ઞાવાળાને વચન મિદ્ધિ પ્રાપ્ત થતી નથી. સત્ય પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં દ્રઢ સંકલ્પવાળા મનુષ્યોને વચન સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, તે જીવ્હા કદાપિ પ્રતિજ્ઞા ભ્રષ્ટ શબ્દો ઉચ્ચારતી નથી એવી જીવ્હાપર વચન સિદ્ધિ વસે છે અને કીર્તિ વસે છે એમાં જરા માત્ર સંશય નથી. પ્રતિજ્ઞા પાલન શબ્દોવડે જીવ્હા સદા શોભી રહે છે તે જીવ્હાપર સત્યના મહિમાથી બાર વ વચન સિદ્ધિ આપીને વસે છે અને જે કદાપિ નાશ ન થાય એવી કીર્તિ પ્રગટીને વસે છે તેથી તે જીવ્હા આ નિશ્ચયમાં સરસ્વતીની પેઠે પૂજાય છે-એવાય છે-અને મનાય છે. વચન સિદ્ધિ અને કીર્તિનું ઇન્છાવાળાએ સત્ય પ્રતિજ્ઞાચક્રનું શબ્દો બોલીને તેઓથી કદાપિ પાછ ન ફરવું જોઈએ. આ જગતમાં જેટલી વિપત્તિયો છે, તેટલી વિપત્તિયો ખરેખર જીવ્હાથી જે જે શબ્દો બોલાય છે તે તે શબ્દોને પાછા એવી લેનાં સામી ઉપસ્થિત થાય છે. તો પણ જે બોલેલા બોલો પાળે છે તેના આગળ તે નમે છે અને પાછી ફરી જાય છે અને વચન સિદ્ધિ અને કીર્તિ આપીને તેઓ દુઃખને સ્થાને સુખ કરી દે છે.

માટે જીવ્હાથી જે જે પ્રતિજ્ઞાના શબ્દો બોલવામાં આવે તે શબ્દો પ્રમાણે વર્તવાને યોદ્ધાની પેઠે મરણીયા થઈને વર્તવું જોઈએ. આધુનિક સમયમાં જે જે વચન સિદ્ધિવાળા મહાત્માઓ જણાય છે. તેઓની જીવ્હાથી તેમના બોલો કદાપિ પાછા ખેંચાતા નથી એમ ખાસ લક્ષમાં રાખવું જોઈએ. મહાપુરુષોનાં વચનો-બોલો કદાપિ ફરત નથી એવો કુદરતી નિયમ છે, વિશ્વમાં અનેક પ્રકારની સિદ્ધિયો છે. અત્મેન્નતિ કરવા માટે સત્યનો જીવ્હાથી બોલાતા પ્રતિજ્ઞાના શબ્દોને ખાસ પાળવા જોઈએ. બીજાપિનામદની દારૂણ પ્રતિજ્ઞાથી દેખે પણ આવું અજગરુયો દરેક નહિ. અનેક કાર્યને વિષે ઉત્કૃષ્ટ હિતેશ પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે અને બીજા જેટલું બળ મેળવવા માટે બીજા પિન્નમદનું નામ પ્રાપ્તમગ્નીય છે.

અને! એ ધન્ય માનવને-શિખાવે પાઠ અન્થોને;

જની આદર્શવત્ પોતે-ત્યજીને મૂર્ત સ્વાર્થોને. ૧૬

વિવેચન—જન્ય મનુષ્યોને પ્રતિજ્ઞા પાલનનો પાઠ જે સર્વ સ્વાધીનો ત્યાગ કરીને તથા આદર્યવત્ જાનીને ચિખાવે છે તે માનવને ધન્ય છે. પ્રતિજ્ઞાને પાળીને જન્યજનોને કંઈ કહેવામાં આવે છે તેની જન્ય જનોપર સારી જસર થાય છે. પોતાના આચરણની જન્યો પર જેવી જસર થાય છે તેવી ક્રૂર કહેલીથી જસર થતી નથી. ઈંગ્લીશમાં કહેવત છે કે—' Examples are better than precepts.' વિશ્વમાં પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્યો હિતચિન્ત કરવા હેતુ તે પ્રથમ પોતે પ્રતિજ્ઞા પાળક બનવું જોઈએ. દુનિયાની આગળ બોલવાની જરૂર નથી, પરંતુ બોલીને તે પ્રમાણે વર્તવાની જરૂર છે. સર્વ મનુષ્યોને કહેલી પ્રમાણે રહેલીની જરૂર છે. દુનિયા, મૈત્રી એવા પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્ય પાસેથી પ્રતિજ્ઞા પાલનનો પાઠ ચિખીને તેને જોટલો આચારમાં મૂકે છે તેટલો ભાષણની ભવાઈથી આચારમાં મૂકી શકતી નથી. બોલીને તે પ્રમાણે વર્તી ભવાઈવાદી આદર્શ પુરૂષ જની શકાય છે પરંતુ બકબકાટ કરવા માગથી આદર્શ પુરૂષત્વ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. આ વિશ્વમાં બોલીને ફરી જાય એવા મનુષ્યોનો પાર નથી, પણ બોલ બોલીને તે પ્રમાણે વર્તે એવા પુરૂષો તો હાજર છેક મળી શકે છે. ગુરૂ ગોવિંદસિંહના બે બાળકોને આરંજકેમ બાદશાહની આજ્ઞાથી સરદારે શીતમાં ચઢી દીધા હતા પરંતુ બન્ને બાળકોએ પિતાના બોલ પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞા પાલન કરવામાં જરા માત્ર મુત્તુનો ભય ગણ્યો નહિ, અને શીતમાં ચણાઈને આ નાશવંત દેહને છોડી ગયા. તેઓનું આ કૃત્ય સાંભળીને ગુરૂ ગોવિંદસિંહને આશ્ચર્ય સ્વયં ગ્તાનિ ઉદ્ભવી. પરંતુ સાહેબની મરજી એવું ઉચ્ચારીને તે બાળકોને ધન્યવાદ આપ્યો. પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં આ દ્રષ્ટાંત સમાન્ય ગણી શકાય નહિ. જે સુખે તે બાળકોએ સાહેબને—સામને—જપ્યા તેથી કદિ જાણ થયા નહિ. આ ઉપરથી સાર લેવાનો એ છે કે પ્રતિજ્ઞા પાળકોના જીવન ચરિત્રોથી તેઓ જન્યજનોપર સારી છાપ બેસાડી શકે છે. માટે સુત્ર મનુષ્યોએ સુખથી ભવલવ-બકબકાટ-ન કરતાં જે ને પ્રતિજ્ઞાઓ કરી હોય તેઓનું પાલન કરવું કે જેથી સ્વયમેવ વિશ્વ-

૧૨ જેવો માનવજ શાદુકારજ છે પ્રતિતા પાલન વિના ખરું શાદુકાર-
ણું પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી, જેની બોલીએ લંઘ નહિ-જે બોલ બોલીને
દરેવાર ફરી જાય છે, તે શાદુકાર, રોક, ધારખ-ખરેખરો બની
પડતો નથી. બોલીને તે પ્રભાવે વર્તવાના પ્રમાણિકપણા વિના જગતમાં
શાદુકારીપણું પ્રાપ્ત થતું નથી. ખરેખરા શાદુકાર થવું હોય તો
પ્રતિતા પાલન રૂપ સત્યને પ્રભુની પેઠે માન જાણી પ્રવત્તું બેઠાં.
મહા પુણ્યના મુખમાંથી ને ને લેત નીકળે છે તે પ્રતિતા રૂપજ છે.
પ્રતિતા પાલનથી વિશ્વનો વિશ્વાસ મેળવી શકાય છે. “ નામે રોક રળી
ખાય અને નામે ચાર માયો જાય ” જેવી જગતમાં કહેવત વર્તે છે.
તેમાંથી થયો અનુભવ લેવાનો છે. જે પ્રતિતા પાલન હુણ વિશ્વમાં
દેહીધ્મમન દેવ નહીં તે કરોડો રૂપીઆની લેવડ દેવડનો જાંતજ
જાવી મર્યો હોત અને નાણા પ્રકરણ કે જેના માટે અસ્થાત્ય વિદ્યાનો
તનનેડ મહેનત ઉઠવેને જનસમાજ જાગગ મૂકવા પુસ્તકોદારો,
પરેદારો, વિશ્વારોને તે વિષય માટે બહાર પ્રજા સન્મુખ રજુ કરે છે.
તેને પણ સદાને માટે લલિતાર થયો હોત. વિશ્વાસ, પ્રતિતા, વચન,
કેડ, Promises ઉપરજ જગતને આધાર છે. પ્રતિતા પાલનથી
સર્વજ મનુષ્યેમાં પે.લાનો વિશ્વાસ બેસે છે. તેથી બેઢેલા બેઢેને
પાલનમાંસ્વતામ સર્વજ વિશ્વમાં પ્રસિદ્ધ થતાં સર્વ પ્રકારના અવધારમાં
શાદુકારી પણ પ્રાપ્ત થાય છે, અને તેથી જા.જી.વિકાસિ કાર્યોમાં વિષની
સહાય મળે છે. તેથી તે માનવને વિશ્વના દેહોઃ ધન-વજા જાણી શકે
છે. જગતમાં તેજ પ્રતિતા પાળોઃ સન્નની રચના કરવા અને શાદુ-
કારીણું પ્રવરવા અને અન્ય અનેને સ્થાનમૂલ થવા ઉપજન
થાય છે જેમાં જરા અજ યજા નથી રહ નામની વીરુ-જ અટક
પ્રતિતા પાલનેજ મળે છે.

મહોઃ જે ધન્ય માનવને-વિષનિયો સારી કોટીઃ

પ્રતિતા પાલનેઃ બોલે-જા.નાને ત્વજ દૂરે. ૨૧

વિવેચન-જરો જે મનુષ્યને ધન-વજા મળે છે તે બેઢો
મહાંતને દૂર કરી દે. વિષનિયો. સદાને પ્રતિતાને પાળે.

[illegible]

અહો એ ત્યાગી છે પૂરો-ત્યજી મુખની સહુ આશા
પડેલાં કદ વેડીને-પ્રતિજ્ઞા બોલીને પાળે-૨૨

વિવેચન—જે મનુષ્ય બાહ્ય મુખની સર્વ આશાઓનો ત્યાગ કરીને શીર્ષ પર પડેલાં સર્વ કપોને વેડીને પ્રતિજ્ઞા બોલીને પાળે છે, તે પૂર્ણ ત્યાગી છે. મુખની આશાઓનો ત્યાગ કરીને પ્રતિજ્ઞા પાળતાં ત્યાગીપણું પ્રાપ્ત થાય છે. મુખની આશાઓના ત્યાગની સાથે સર્વ પ્રકારની મમતાનો પણ ત્યાગ થાય છે. તેથી હૃદયમાં પૂર્ણ ત્યાગીપણું પ્રવેશે છે. પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં સર્વ મુખની આશાઓનો હોમ કરવામાં આવે છે, તેથી પૂર્ણ ત્યાગી ખરેખર પ્રતિજ્ઞા પાળક થાય છે. શીર્ષ સુંઘવા માત્રથી જા રૂક્ત વેષ પહેરવા માત્રથી ત્યાગીપણું પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી. પરંતુ પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં મુખાશાઓના ત્યાગથી ત્યાગીપણું પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે ઇશુકાકરનની પેઠે ફાંસીના લાકડા પર શીર્ષ તાજવા જેવી પ્રવૃત્તિ કરવી પડે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં અનેક કપો પડતાં ઇષ્ટ મિત્રો-સહાયકો પણ દૂર જાય છે. સ્વાસ્થ્યની બનીને દુઃખમાં મુખ માની કદનો પન્ય કાપવો પડે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે પહેલાથી ત્યાગી થવું પડે છે. બાહ્યાહોને કન્યાઓ ન ગ્રાપવી જેવી પ્રતિજ્ઞા પાળક તાજપુત સબલોના શીરે અનેક કપો આવવી પડતાં તેઓ જંગલે જંગલ જતાં હતા. પરંતુ મુસલમાન બાહ્યાહોને કન્યાઓ ગ્રાપી નહિ. તેઓ એકના બે થવા નહિ તેથી તેઓનાં કુલ ઉદયપુર સજ્જાન સિસોદિયા કુલ માફક જાણાય છે.

સુર્યો સાયે કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓ માટે મિત્રો સાયે કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓ માટે સ્વજન સાયે કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓ માટે મિત્ર, સુર, જાતુ વિગેરેને આપેલાં વચનો પાળવા માટે કપો સહવાં પડે છે, પરંતુ કપોની પેલી રાર જતાં સત્ય મુખની પ્રતિજ્ઞા થાય છે, એમાં જાંઘ માર પણ સંશય નથી. પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં મૂર્છા ત્યાગી જનનસતો ના વિષમાં સર્વત્ર મહાદેવરૂપ ગણાય છે. બાહ્ય મુખોને હુંજ વહીને તેને લાત મારીને ખીરવીર પુરુષો પ્રતિજ્ઞા ટેક-વચનને પાળી શકે છે. પ્રતિજ્ઞા પાળક મનુષ્ય તે:પ લંદુક, તરવાર, ફાંસી, સિંહ, જાગિ, ગાદિ કે કમી વગેરે

પ્રશન્નતા તેજ ખરેખરી દિશ્યતા છે. જ્યાં સુધી મનમાં જાય હોય ત્યાં સુધી ખરી કસોટીના પ્રસંગે પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થવાય છે. મનમાંથી જીતિ પલાયન થવાની સ્થિતિ અદ્વિતીય લગ ખીલવા માટે છે. જ્યાંદિ વાસનાઓનો સર્વથા નાશ કરવો જોઈએ. મેરુની પેઠે નિઃપ્રકંપ મન થવાથી બોલેલા બોલને પાળવામાં અડગ રહી શકાય છે. ચાર વેદનું ધવણ, પડન, કરવામાં આવે; એકસો ને આડ ઉપનિષદો ભણવામાં આવે; અડાર પુરાણ, કુરાન, બાયબલ, અને ઇતરેતર પુસ્તકોનું મનન કરવામાં આવે પરંતુ જ્યાં સુધી મનમાં જ્યાંદિ હોયનું વાતાવરણ છે ત્યાં સુધી આત્મવીચ સ્પુરણી શક્યું નથી. આત્મવીચને રહોસ્વીને પ્રતિજ્ઞ પાળવી હોય તો વિદેહી જનકની પેઠે સ્વાપંચ કરવું જોઈએ. મહા સુદાદિ પ્રસંગોમાં સુરોષી સજ્જોને સ્વપાદ નીચે લાવનાર વીર રત્ન નેપોલીયન બોનાપાર્ટની પેઠે નિર્ભય મન કરવું જોઈએ. તોપના બોનાપોથી ઉઠેલી ધજને તે આત્મપત્રો લખેલા તેના માટે બ્લોટીંગના રંગને કળી દેતો દત્તો. તેપના બોના તેના હૃદયને કષાયમાન કરી શકતા નહિ. નેપોલીયનની પેઠે જ્યાંદિ વાતાવરણથી રહિત મન કરીને બોલેલા બોલ પાળવાને સદા શરૂવીર જનવું જોઈએ. ઉત્તમ પુરુષોના વચનમાં—જુહામાં—આખા વિશ્વનું સામાન્ય વસે છે. કારણ કે જો તેઓ પ્રતિજ્ઞ જાણ થાય તો વિશ્વમાં સત્યનું તંત્ર ટુટી જાય અને અસત્યનું જોર સર્વ સ્થળે ઘણું જાય. પરંતુ વિશ્વના નિયમ પ્રમાણે મૂન-વર્તમાન—જને ભવિષ્યમાં પણ સત્ય અને અસત્ય તો સાચું રહેવાનાં. માટે બોલેલા વચનોની કિંમત સમજવી જોઈએ.

અહો જે સ્વાર્થ વિધાના-બની કીડા વણું ત્યાગે;

કરે નિજ આત્મની હાનિ-કરે ન સ્વોત્તતિ સાચી. ૨૪

વિવેચન—અહો જે સ્વાર્થ રૂપ વિધાના કીડા બનીને બોલેલા બોલને ત્યાગે છે તે પોતાના આત્માની હાનિ કરે છે અને સાચી સ્વાન્નોત્તિ કરી શકતા નથી. સ્વાર્થ કીટકો સત્ય સ્વાન્નોત્તિના પન્થમાં એક પત્રનું પણ મૂડી શકતા નથી. સ્વાર્થની આસપાસીમાં સપ્તાયેકા

પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે પ્રાણત્યાગ એ ઉત્સવ સમાન જ્ઞાન-દ્રવ્ય કર્તવ્ય સમબલ્ય છે અને પ્રતિજ્ઞા પાલનથી સત્ય સ્વોન્નતિ સ્થાપી શકાય છે એમ જગજીવેર કરવામાં આવે છે.

પ્રતિજ્ઞા ભંગ જે કરતા-ખરા તે ભંગીઓ જગમાં,
પ્રતિજ્ઞા ત્યાગ રૂપ વિધા-વદનમાં જે ગ્રહે પાછા-૨૫

વિવેચન—જમતમાં, હિંદુસ્થાનમાં વિદ્યાના ઉપાડનારાઓને ભંગીઓ કહેવામાં આવે છે. ભંગીઓ નીચે ગણાય છે. પરંતુ જ્ઞાનીઓ કહે છે કે તે ભંગીઓની જાતથી ભંગીઓ છે પરંતુ વાસ્તવિક ભંગીઓ તો જેઓ પ્રતિજ્ઞાએ- (બિલેલા બોલને) પાળતા નથી તેજ જાણવા. જાતિથી ભંગીઓ વિદ્યાના ટોપડાને ઉપાડીને નગર-ગામ-વા શહેર બહાર ફેંકી દે છે, અને પ્રતિજ્ઞા ભંગથી બનેલા ભંગીઓ તો પ્રતિજ્ઞા ત્યાગ રૂપ વિધાને પાછી મુખમાં ગ્રહણ કરે છે. અહાહા ! આ તેઓનું ભંગીપણું તો આશ્ચર્ય ઉપજાવે એવું છે. આ વિષે તેઓને ભાગ્યેજ ખ્યાલ હોય છે. જ્યાં જ્યાં નજર પડે ત્યાં ત્યાં આવા પ્રતિજ્ઞા ભંગ ભંગીઓનો બજાર તો ખુરદો સમજવો. તેમાં દાખલ થવાને પાસની જરૂર હોતી નથી. એક વખત પ્રતિજ્ઞા-કોણ, વસનનો ભંગ કરો એટલે તમે પણ તે બજારના મેમ્બર થઈ ચૂક્યા સમજવા.

શુભ કાર્યો કરવા માટે વા કોઈને વિદ્યાર્થી ભંગ નહિ કરવા સંબંધી વા રહસ્ય ભંગ નહિ કરવા સંબંધી આપેલી પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થઈ ગમે તેવા શોકના વા રાજાના વા અધિકારીના વેશમાં સહેવા છતાં ભંગીના કરતાં વિશેષ ઉત્તમ જીવન તો નથીજ એમ ખાસ સમજવું. ભલે-પ્રાતાઃકાળે ચાના કપ ઉડાવો, માલ મિલાસ ખાવો, ચિફ્ટ મેમાંથી દૂર નહિ મૂકવાની બાધા હો, પરંતુ રાત્રિ દિવસ તમારા હૃદયમાં પ્રતિજ્ઞા જાણ રૂપી કીટો સદા હૃદયને કોતરી ખાયો એમાં ભવલેશ શંકા નથી. આ વાત અનુભવ સિદ્ધ છે, એવું તેઓને સદા માન્ય પડે છે, પણ સ્વાર્થ તેઓને અધે બનાવે છે. મનુષ્યોએ વચન આપતાં પૂર્વે હજાર વિચાર બરકે કરોડો વિચાર કેયાં

પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે પ્રાણત્યાગ એ ઉત્સવ સમાન આનંદપ્રદ કર્તવ્ય સમજાય છે અને પ્રતિજ્ઞા પાલનથી સત્ય સ્વોન્નતિ સાધી શકાય છે એમ જગજીવેર કરવામાં આવે છે.

પ્રતિજ્ઞા ભંગ ને કરતા-ખરા તે ભગીઓ જગમાં,
પ્રતિજ્ઞા ત્યાગ રૂપ વિધા-વદનમાં ને ગ્રહે પાછા—૨૫

વિવેચન—જનતમાં, હિંદુસ્થાનમાં વિધાના ઉપાડનારાઓને ભગીઓ કહેવામાં આવે છે. ભગીઓ નીચ મણાય છે. પરંતુ રાનીઓ કહે છે કે તે ભગીઓની બાતથી ભગીઓ છે પરંતુ વાસ્તવિક ભગીઓ તો ભગીઓ પ્રતિજ્ઞાઓ-(બાંહેલા બોલને) પાળતા નથી તેજ બધુવા બાતથી ભગીઓ વિધાના ટોપલાને ઉપાડીને નગર-ગામ-વા ગડેર બહાર ફેંદી દે છે, અને પ્રતિજ્ઞા ભંગથી બનેલા ભગીઓ તો પ્રતિજ્ઞા ત્યાગ રૂપ વિધાને પાછી મુખમાં ગ્રહણ કરે છે. અહાહા ! આ તેઓનું ભગીપણું તો આશ્ચર્ય ઉપજાવે એવું છે. આ વિષે તેઓને ભાગ્યેજ ખ્યાલ હોય છે. જ્યાં જ્યાં નજર પડે ત્યાં ત્યાં આવા પ્રતિજ્ઞા ભંગ ભગીઓનો જાકાર તો ખુલ્લો સમજવો. તેમાં દાખલ થવાને પાસની જરૂર હોતી નથી. એક વખત પ્રતિજ્ઞા-કેલ, વચનનો ભંગ કરો એટલે તમે પણ તે જાકારના મેગ્નર થઈ ચૂક્યા સમજવા.

શુભ કાર્યો કરવા માટે વા કોઈને વિશ્વાસ ભંગ નહિ કરવા સંભળી વા રહસ્ય ભંગ નહિ કરવા સંભળી આપેલી પ્રતિજ્ઞાથી ભટ્ટ યજ્ઞજમે તેવા ચોકના વા રાજાના વા અધિકારીના વેશમાં રહેવા છતાં ભગીના કરતાં વિશેષ ઉત્તમ જીવન તો નથીજ એમ ખાસ સમજવું. ભલે-પ્રાણાત્તે આના કપ ઉડાવો, માલ મિલત ખાઓ, ચિરૂટ ભોમાંથી ફર નહિ મૂકવાની જાણ હો, પરંતુ રાત્રિ સ્વિત્ત વખત દુહામાં પ્રતિજ્ઞા ભટ્ટ રૂપી પ્રીતે સદા દુહાને કેતરી ખાશે એમાં કશોય શંકા નથી. આ વાત અનુભવ સિદ્ધ છે, એવું તેઓને સદા માણુમ પડે છે, પણ સ્વર્થ તેઓને અધે બનાવે છે. મનુષ્યોએ વચન આપતાં પૂર્વે હંજર વિચાર ભડકે કરોડો વિચારકેશો

છે, તે જન્યના પર સ્વમન આધિન રાખે છે, તેનામાં વિચારોની સહિક્તવાથી તે આખી દુનિયામાં ધૂમકેતુ સમાન ભયંકર થઈ પડે છે. સહિક્ત મનના મનુષ્યો કદાપિ પ્રતિજ્ઞા કરે છે, પરંતુ તેઓના વિચારો પાણીના પરપોટાની પેઠે સહિક્ત હોવાથી તેઓની કરેલી પ્રતિજ્ઞાઓ, આપેલાં વચનો, જળતરંગ પેઠે સહિક્ત નિવડે છે અને તેથી તેઓ દેશને, રાજ્યને, સમાજને, સંઘને, કુટુંબને અને મિત્રોને ભયંકર થઈ પડે છે. માટે સહિક્ત મનના મનુષ્યોની પ્રતિજ્ઞાઓથી અને તેમને આપેલાં વચનોથી ચેતીને વર્તવું જોઈએ. સહિક્ત મનના મનુષ્યોમાં વીર્યની મંદતાને લીધે, તેઓની પ્રતિજ્ઞાથી જન્ય મનુષ્યોને ઘણું હેઠવું પડે છે. સહિક્ત મનના મનુષ્યો સહુમાં મિત્ર બને છે અને સહુમાં શત્રુ થાય છે. તેઓ ગમે તેવા દુરનિશ્ચયથી કાંઈ કહે તોપણ તે પાળી શકતા નથી. અમુક વખતે અમુક કાર્ય કરીશ. અમુક વખતે અમુક વાતને નહિ પ્રકાશું, ઇત્યાદિ અનેક બાબતોનાં વચનોને સહિક્ત મનુષ્યો આપે છે; પરંતુ જલ્પ દિવસના સમાગમથી તેઓની પ્રતિજ્ઞાઓની-જોડોની બદલાય છે તેથી સહિક્ત મનના છે તેમ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. શત્રુના મિત્ર બનનારા “સહે રૂદ સહે તું-દ” એવા સહિક્ત મનના મનુષ્યોની પ્રતિજ્ઞાઓ પર અને આપેલાં વચનો પર વિશ્વાસ રાખવો તે ગરહન પર તરવાર મૂકવા બરોબર છે.

જેની પ્રતિજ્ઞા-બોલેલા બોલો, વચનો-ફરે છે તેનું કયું-અને માન્યું સર્વ ફરે છે. જેની પ્રતિજ્ઞા ફરે છે તેનું સર્વ ફરે છે. નીચમાં નીચ ગણતો મનુષ્ય હોય પરંતુ પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં ઝીકો છે તો તેનું જીવન ઉત્તમ થાય છે, પરંતુ જે ઉચ્ચજાતિનો જ્ઞાનદાન મનુષ્ય ગણતો હોય અને વચન પાળવામાં સહિક્ત મનનો છે તો તેનું સર્વ જીવન અમાનુષી છે. કેમકે વચન આપીને ન પાળવા કરતાં પ્રથમથી વચન નહીં આપવો તે દુષ્ટ દરજ્જે ઉત્તમ છે. કે જેથી જન્ય મનુષ્યના હૃદયનો ઘાત તો ન કરી શકાય. મનુષ્યોએ યાદ રાખવું કે જેઓની પ્રતિજ્ઞા ફરે છે, એઓ બોલેલા બોલને શું-કની સાથે ગળી જાય છે, તેઓ કોઈના ઘવા નથી અને ત્રણકાળમાં કોઈના ઘવાના નથી. આ

પ્રતિજ્ઞા પાળકોની ઉત્પત્તિ તેટલે અંશે જગતની
નિર્મલિપિ ધર્મેશ્વરી સ્થાપિત. જે સમયનો વિચાર કરી દૂર રહે છે
પ્રતિજ્ઞા પાળનથી કષ્ટ થાય છે, એટલું જ નહિ પરંતુ વિશ્વમાં સર્વ
તત્ત્વથી કષ્ટ થાય છે. એવબોધ પામીને પ્રતિજ્ઞા પાળનમાં કટિબદ્ધ
પણું ભેડે.

વચન આપી ફરી તાવે-કરે બોલ્યું અબોલ્યું ને,
ઉતારી કૃપમાંહિ તે-ઉપરથી દોરડું કાપે—૨૮

વિવેચન—જે મનુષ્ય વચન આપીને ફરી ભય છે, અને
પોતાનું બોલ્યું અબોલ્યું કરે છે તે અન્ય મનુષ્યને કૃપમાં ઉતારીને
ઉપરથી દોરડું કાપી નાખનાર બાલુવો. વચન આપીને ફરી જણું તે
તે મહા અધર્મ છે. બોલ્યું અબોલ્યું કરવું તે જીવતાં મરવા જેવું છે.
વચન આપીને ફરી જનાર મનુષ્ય છતાં મનુષ્ય નથી; અને તે બોલ-
નાર છતાં બોલરો છે. કેાંને વચન આપીને વિશ્વાસી બનાવી પશ્ચાત્ત-
વચન ભંગ કરી તેને દુઃખના ખાડામાં ઉતારવો તે કેાંઈ રીતે યોગ્ય છે
જ નહિ. મનુષ્ય જીવનના આસોશ્વિસ સમાન વિશ્વવ્યવહારમાં પ્રતિજ્ઞા
પાળન પ્રવૃત્તિ છે, તે પ્રવૃત્તિનો હોપ થતાં વિશ્વવ્યવહારની અને ધર્મ
વ્યવહારની હાનિ થાય છે. વચન આપીને ફરી જનાર મનુષ્ય પોતાનો
વિશ્વ સાધનો સંબંધ કાપી નાખે છે અને તે પ્રમાણિકતામાં-પૂરેા મૂકે
છે. “બોલો તો કશાપિ ન કરો.” નહિ તો મૂક્યાવ મહણ કરો તરવા-
રનો ઘા રૂઝે છે પરંતુ જે વચન આપીને ફરી ભય છે અને ભાવ્યાને
અબોલ્યું કરે છે તેનો ઘા, વાણી વિનોદના મલમ પદ્મથી પણ રૂઝતો
નથી. માન મરવજાને અખાડામાં દેંડી દેઇને પ્રતિજ્ઞા પાળવી ભેડે.

કરે લાખો પ્રતિજ્ઞાઓ-જીવાનો બાળ ને વૃદ્ધો
પ્રતિજ્ઞા પાળતા વિરલા-હૃદયને વાણીની ટેકે—૨૯

વિવેચન—યુવકો, વૃજકો અને વૃદ્ધો લાખો પ્રતિજ્ઞાઓ કરે
છે પરંતુ તેમાંથી વિરલા મનુષ્યો હૃદય અને વાણીની ટેકે પ્રતિજ્ઞા
પાળી શકે છે. મનુષ્યો, દરરોજ, મહીને વા વર્ષે અમુક પ્રસંગે પામીને

પ્રતિજ્ઞા પાળવા માંડિ-ખરી કિંમત માનવની
ખરી પ્રામાણ્યની કુચી-પ્રતિજ્ઞા જીવ રાકર છે-૩૦

વિવેચન—મનુષ્યની સત્ય કિંમત પ્રતિજ્ઞા, વચન, કોણ,
અથવા રહી છે, સત્ય પ્રમાણિકતાની કુંચી પ્રતિજ્ઞા પાળવી તે છે.
પ્રતિજ્ઞા જ્યાં જ્યાં ભૂંડ સમાન છે. ભૂંડ જેમ વિદ્યાથી ઉદર નિર્વાહ
છે તેમ પ્રતિજ્ઞા જ્યાં મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા જ્યાં તારૂં મલીન પદ્ય અશ્વ
સીને લખન બધીલ કરે છે. શકરને જેમ કોઈ માન આપવું નથી
મ વચન જાંબ કરનારાઓને કોઈ માનની હિમ્મત બેટું નથી. શકર
જેમ મલીન દુર્ગંધિ જળવાળા ખાદ્યોમાં પરી રહે છે તેમ પ્રતિજ્ઞા
જ્યાં મનુષ્ય-સ્વાર્થ, લોક, કુટુંબ, નીચતા, દોષોથી મલીન પાપના
અંગમાં પરી રહે છે. જાંડના પરિવારથી જેમ ભૂંડનું રક્ષણ થતું નથી
તેમ પ્રતિજ્ઞા જ્યાં પરિવારથી તેનું રક્ષણ થતું નથી. ભૂંડ જેમ
રેણુમાં સુંદર લાગતું નથી તેમ પ્રતિજ્ઞા જ્યાં મનુષ્ય સ્વભાવ
પ્રતિજ્ઞા લીધે ચોખ્ખા ચિન્હોથી સુંદર લાગતો નથી. સફળાએ-જો
તેણે પુરૂષ સુંદર હોય પણ ઉત્તમ જનોને સારો લાગતો નથી. ભૂંડ
કરતાં પ્રતિજ્ઞા જ્યાં એક રીતે તો ઘણું જ ખરાબ છે. ભૂંડ તો જાન્યની
વિદ્યા અપ્પણ કરે છે પણ સ્વવિદ્યા અપ્પણ કરતું નથી. કિંતુ પ્રતિજ્ઞા જ્યાં
જનો તે પોતાના બોલો પાછા ખેંચી લઇને ભૂંડ કરતાં પણ વિશેષ નીચ-
લા સ્વીકૃત કરે છે. પાંદડાંથી ભૂંડને પાને છે. કારણ કે ભૂંડ પણ તેઓને
અંધમાં ઉપયોગી થઈ પડે છે. પરંતુ પ્રતિજ્ઞા જ્યાં ભૂંડ તે સ્વવચનને
અહિંસાર કરવાથી સ્વચરુનું, આચાર્યનું, કુટુંબનું, ચોકડું, ઉપરીનું,
મહીકનું; મિત્રનું, નૃપતિનું જગત્ કરવા સમર્થ થાય નથી; તેઓના
રક્ષણને માટે સ્વસ્થનની-આદૃતિ આપી શકતો નથી. જિવા તેઓને
અપેક્ષા વચને, કોણકાર, પ્રતિજ્ઞાઓને જાંબ કરી, તેઓનું જ અહિંસ
કરવામાં કોઈપણ કચ્ચાસ સમતો નથી.

प्रतिज्ञा बुद्धि निःसंख्य-प्रतिज्ञा शक्तिमयदेवीः
प्रतिज्ञाधी पडे तेनो-विनिपात न यतो शतधा ३१

વિવેચન-મહાશ્વરતના શુદ્ધમાં જ્યદ્રવને દિવસના છેલ્લા
 મુખી મારવાને જન્યને પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. તે ખરી રીતે પાળી
 જેવી મહાશ્વરતના શુદ્ધમાં માન્ડીવધન્વા જ ખરેખરો નાયક હતો.
 પશ્ચિ જેવાએ પણ જેનું સ્મરણપણું કર્યું અને જન્યને
 પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં સહાય કરી. ખરેખર પરમાત્માની, સન્ત
 કાત્મજોની મહેરબાની હોય છે તેમજ કરેલી પ્રતિજ્ઞાએ સિદ્ધ થાય
 જન્યના જેવી પ્રતિજ્ઞા કરનારા અને પાળનારા તો વિરલા મનુષ્યો
 દુષ્ટાએ જણાય છે. રાજકુલતિલક, વીરભેષ્ઠ, મેવાડેશ્વર, રાજપુત
 યાનના સ્ત્રી દોહીનૂર મહારાજા પ્રતાપસિંહના નામથી જાણ્યેજ
 જ્ઞાનવંશી જન્યો હશે. જ્યારે જ્યારે કોઈપણ દેશ
 ઉપર, રાજ્ય ઉપર, કોમ ઉપર, સમાજ ઉપર, વા વ્યક્તિ ઉપર,
 જનસમુદાય વા સંકેત જાણી પડે છે. ત્યારે તેનું રક્ષણ કરવા માટે
 કંઈકાં જસામાન્ય વીર પુરુષોનો ઉદ્ભવ થાય છે. જ્યારે જાણી
 જાણી કળમાં ધર્મ અને દર્શનશાસ્ત્રનાં સૂક્ષ્મ તત્ત્વોનું અનુસંધાન
 કરવામાં શુભાયા હતા, તે સમયે પણ વીરધર્મ અને શુદ્ધનીતિનો
 ઉત્કર્ષ કરવામાં પછાત પડ્યા નહોતા. જર્વાચીનસમયમાં પણ તણા
 પ્રતાપસિંહ, એવિંદસિંહ, શિવાજી જેવા મહાપુરુષોની કીર્તિનાં
 દર્શાવે શોભા મળ્યે નહિ. અને જે દૃષ્ટાંત મળ્યે તે વાંચ્યાથી
 જાણ્યેની વીર પ્રતિજ્ઞાનું ઉત્તમેત્તમ દિશ્વર્યન થયા વિના
 રહેશે નહિ.

મહાપુરુષોનું એક મુખ્ય લક્ષણ એ છે કે તેઓ પ્રથમ જહું
 વિચાર કર્યા પછી કોઈ પણ કાર્ય કરવાની પ્રતિજ્ઞાનો નિશ્ચય કરે છે,
 અને જ્યારે કોઈ કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય થાય છે ત્યારે જયતુની કોઈ
 ચક્રિત કિંવા વિધિ તેના કર્તવ્યમાનમાંથી તેને વિચલિત કરી શકતાં
 નથી. મહાવીર પ્રતાપે જે સમયે દ્રુહ પ્રતિજ્ઞા કરી કે દેશના રાત્રુ
 મોગલોના હસ્તમાં સ્વદેશ, અને સ્વધર્મનું વેચાણ કર્યું નહિ; તે
 સમયે મહાન પરાક્રમશાળી, પ્રભાવિષ્ઠ અકબરશાહનું સિન્ધુજલ, અર્થ
 જગ, અને પ્રપંચલગ તેમની રહાએ નિર્તર્યક થઈ પડ્યું. મોગલ શાસન

કરી હતી. “પ્રતિજ્ઞા તે જ્ઞાનું નામ”. “જ્ઞાન જગત્માં સમસ્ત વસ્તુઓ જનિત્વ અને જલગ છે; સમ્યક જાને ધન સમસ્ત નાશ પામે છે પરંતુ એક મહા પુરુષની જ્યોત્સ્ના કીર્તિ સર્વદા જ્વર રહે છે. (મહારાજા) પ્રત્યક્ષિએ પોતાનું સમ્યક, ધન દંત્યાદિ સમસ્ત પદાર્થોનો ત્યાગ કર્યો પરંતુ તેમણે કોઈ પણ સમયે કોઈના રક્ષાને પોતાનું શિર નમાવ્યું નથી. જરૂરવર્ણના સમસ્ત સજ્જુભારોમાં (સજ્જૂન સજ્જોમાં) દેવગ તેજોજ પોતાના પવિત્ર દક્ષિણ કુળના ગૌરવનું રક્ષણ કરી ચક્યા. (જ્ઞાનજ્ઞાના) હૃદયરૂપ લેખરૂપે માલુમ પડ્યો કે એક મુસલમાને પણ પ્રતાપની કીર્તિનું, તેમની પ્રતિજ્ઞાનું, તેમના વીરત્વનું ખરું જ્ઞાન કર્યું છે. પ્રતિજ્ઞા પાળવી તે પ્રતાપના પ્રમાણેજ પાળવી એકલે.

પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણી, ચકાવે દેવતાઓને:
ચકાવે સર્વ લોકોને, ફળે છે સિદ્ધ લોકોને. ૩૮

વિવેચન—પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણી ખરેખર દેવતાઓને દ્રવ્યથી બંને જાણી શકાય શકે છે, અને તેમજ સર્વ લોકોને ચકાવી શકે છે. પ્રતિજ્ઞાની મંત્ર કરણી ખરેખર સિદ્ધ લોકોને ફળે છે. પ્રતિજ્ઞા મંત્રની કરણીનું જોડનું બધું બળ છે કે તે ત્રણ ભુવનને પણ ચકાવ-માન કરેલા શક્તિમાન થાય છે. પ્રતિજ્ઞામંત્રની કહેણીથી નહિ પરંતુ પ્રતિજ્ઞા મંત્રની કરણીથી આપણે દેવતાઓને ચકાવમાન કરવા શક્તિ-માન થઈએ છીએ. અખિલ વિશ્વના લોકોને પ્રતિજ્ઞા મંત્ર કરણીથી એમુંકે અંશરૂપે વડે અંશરૂપિત કરવા શક્તિમાન થઈએ છીએ. જેઓ મહાત્માના પદને પામ્યાં છે; એવા મનુષ્યો પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણી વડે જે ધારે તે કરી શકે છે. કાળા માથાનો મનુષ્ય સંકલ્પબળવડે ધારે તે કરી શકે છે. પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણી વિના કોઈ સિદ્ધ થયો નથી, તે કરી શકે છે. પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણી વિના કોઈ સિદ્ધ થયો નથી, પર્વમાનમ્નં થતો નથી અને બલિષ્ઠમાં થનાર નથી. પ્રતિજ્ઞામંત્રની કરણીમાં જોડનું મંત્રરૂપ રહે છે તેટલું સિદ્ધત્વ જ્ઞાન અવજોષનું

જગ કર નહિ અભિમાન, ઇન્દ્રિય પુણ્યને વચનનો ભંગ ના કરે
આ વિષયને તાન દૃઢતા પળે પળે ધારણ કર.

પ્રતિજ્ઞાઓથી પડેલાઓ, જગત્માં અન્યને પાડે;
કદી ના સંગતિ કરજે, થશે સંગત અસર તેની. ૪૪

વિવેચન—પ્રતિજ્ઞાથી પતિત મનુષ્યો જગત્માં અન્ય મનુ
ષ્યોને પાડે છે. હે મનુષ્ય ! એવા પ્રતિજ્ઞાથી પતિત મનુષ્યોની સંગત
કર નહિ. તેઓની સંગતિથી તેઓના વિચારો અને પ્રતિજ્ઞા પતિત
આચારોની ત્હને અસર થશે. જેવી સંગતિ તેવી અસર થઈ. યાવ
છે અને થવાની. જેવો મંગ તેવો રંગ બેસે છે. પુસ્તકો કરતાં
સંગતની અસર વધારે થાય છે. પ્રતિજ્ઞાપાલન, પ્રતિપાદક પુસ્તકો
કરતાં પ્રતિજ્ઞાપાળક મનુષ્યોની સંગતિથી પ્રતિજ્ઞાપાલન કરવા માટે
અત્યંત અસર થાય છે. પ્રતિજ્ઞા પાલનથી બ્રહ્મ થયેલા મનુષ્યોની
સંગતિથી વિજી કરતાં પણ અધિક બ્રહ્મથી પ્રતિજ્ઞાબ્રહ્મતાથી
અસર થાય છે. ‘એક બ્રહ્મ થયેલ સોને બ્રહ્મ કરે અને એક મુધરેલો
સોને મુધારે’ એમ જે કહેવામાં આવે છે તે સત્ય છે. પતિતતા ધર્મ-
પાલનરૂપ પ્રતિજ્ઞાથી બ્રહ્મ થયેલ શુશ્રાવણ સમ્મ કરે. ^૧
શક્તિએ સ્વધર્મનો નાશ કર્યો, અને પોતાની પુત્રીને પોતાના ^૨
અનુ કરવા પકડી મંગાવી. હજારો સ્વદેશીઓના રક્તની નદી ^૩
વહેતી. હિંદુધર્મનું સત્યાનાથ વાળી નાખ્યું. ભારત પરદેશી
બુદ્ધિ બેટીઓમાં સંકટાઈ ગયો. પતિતઃ પાતયતિ સર્વમ્ ! આ
સર્વાંશો સત્ય છે એક નાક કપાયેલ મનુષ્ય સોના નાક કપાવીને,
જેના કરે છે. પ્રતિજ્ઞાઓ, ટેક, વચન, આધાઓ, ^૪
ત્યાં ત્યાં રાફડો ^૫ મે. પરંતુ પ્રતિજ્ઞાઓનું ^૬
જો તો આં ^૭ તેટલા અદ્ય. ^૮
પ્રતિજ્ઞા ^૯

પ્રીત્તિમાં મારે. તે પ્રમાણે પતિત મનુષ્ય અન્યોને ડુબાડવાના
માર્ગ કહે છે પ્રતિજ્ઞાના વ્હાણનો રસ રવાદયો બે યુ.વીર,
દુરોનાં જ્ઞાન્ય છે. હે મનુષ્ય ! ! ! તું કદાપિ પ્રતિજ્ઞા પતિત
સંગત કર નહિ. પડતો મનુષ્ય અન્યને પાડે છે કહેવન છે
ડુબાડે અને પડતો પાડે." ગમે તેવી પ્રતિજ્ઞામાં મનુષ્ય સંગ
તો પણ પ્રતિજ્ઞાથી પતિતની સંગતિ કરતા અવશ્ય પડવાનું
પૃથુરજ્ઞ ચોદાણનો પ્રધાનપુત્ર વિજયસિંહ પોતે સ્વદેશ
પ્રતિજ્ઞાથી બ્રહ્મ થયો, અને તેની સંગતિ કરનારાઓને તે
આંખા અને લીંબડા બન્ને એકજ સ્થાનમાં ઉઠરી મે
હોય છે અને પરસ્પર બન્નેનાં મૂળ ભેગાં બોલ્યોત મધ્ય
છે, તો લીંબડાની સંગતિથી આંખાની ઠેરીની મીઠાચમા દેરકા
પત્તઃ ભંરસ્તય નિવસ્તય દુન્નિદિસમાગવાઈ મૂલાર્ક, સંસ્
ળટો ધંભોનિવસનં પત્તો ॥ વચન ભંગ કરનારાઓને તો સો
નમસ્કાર કરવાની જરૂર છે.

વચનની ટેક ધરવાનું, શિખ્યો નાતો શિખ્યો તું શુ
પ્રતિજ્ઞા પાળનાં શિખ્યો, શિખ્યો ત્યારે સકળ બીલુ

વિવેચન:—હે આત્મન! જો તું વચનની ટેક ધર
શેખ્યો તો અન્ય શું શિખ્યો ? અર્થાત્ કાંઈ પણ શિખ્યો ન
પ્રતિજ્ઞા પાળવું એમ શિખ્યો તો અન્ય સર્વ કળા શિખ્યો
કારે અવશ્ય બાણવું. આમયો, ચાર વેદ, એકસો આઠ ઉપનિષદ,
મધ્યભલ, વિગેરે અન્ય પુસ્તકો વાંચીને, વિજ્ઞાનાદિ અનેક વિષ
ભ્યાસ કરીને મહા વિદ્વાન ગણાયો હોય તો પણ જો પ્રતિજ્ઞા
તું ના શિખ્યો તો તું કાંઈ પણ શિખ્યો નથી. કદાચ પુસ્ત
ભ્યાસ કરીને મગજના જ્ઞાનતંતુઓને યકવી નાખી મહારિ
કે તું પ્રખ્યાત થયો. હોય તોપણ વચન પાળવાનું હૃદય શિ
તેં મહું નથી તેથી ત્હારું સર્વ પ્રકારનું લીધેલું શિક્ષણ
છે, અર્થ છે, કિમત વગરનું છે—જાણીને વચન પાળવાનું

ફરી જાતી જમણડી ને, પ્રતિજ્ઞા ભોલીને કાણુમાં:
અહો મો જાણ સપિણી. રહે ત્યાં ભય કહો કેવો? ૪૬

વિવેચન—પ્રતિજ્ઞા ભોલીને ને જાણ કાણુમાં પ્રસંગોપાત
ફરી જાય છે તે જાણ ખરેખર કાળીનામણના જેવો છે. જોવી
જાણને જ્યાં વાસ છે ત્યાં ઘણેભય રહેલો છે. પ્રતિજ્ઞાભોલીને
ફરી જાણી જમણડીને સપિણીની ઉપમા આપવામાં આવે છે તે
ખરેખર યોગ્ય છે. સપિણી જ્યાં રહે છે ત્યાં લોકોને ઘણેજ ભય
રહે છે. સપિણી જેને કરડે છે તેનો નાશ કરે છે. તદ્વત્ જાણરૂપ
સપિણી ને કાણુમાં રહે છે, તેનાથી આજીવિત્ત કરતું રહે છે, અને
જાણરૂપ સપિણી જેને કરડે છે તેનો નાશ કરે છે. નિત્યાત્મકાણુ
તો જાણી નામણીને જાણવામાં જ છે. સતપુરુષો કદાપિ સ્વજાણને
સપિણી બનાવતા નથી. માટે જન્ય સુતમનુષ્યોએ પ્રતિજ્ઞાથી ફરી
જાણને કદાપિ સ્વજાણને કાળીનામણ બનાવવી જોઈએ નહિ. જેના
કાણુમાં પ્રતિજ્ઞાથી જાણવાથી જાણરૂપ સપિણી વસે છે, તેને કદાપિ
જાણીને લેસજાણે વખત આવતો નથી. દરેકમનુષ્યે હંમેશાં જાણ
જાણવાની ટેવ પાડવાથી કદાપિ જાણ, સપિણી બનવી નથી. કોણથી
ફરીજાણી જાણરૂપ સપિણી જ્યાં વસે છે ત્યાં સદાકાલ જાણંતિ
જાણે જાયનો વાસો છે, જેવું જાણીને સુતમનુષ્યોએ જોલેલા જાણથી
ફરી ન જતું જોઈએ.

શરીરો નહિ જામર રહેતાં, મનુષ્યું તે ભિન્ન થાવાનું;
જગતની લાલચો છોડી. પ્રતિજ્ઞા પાળજો પૂરી. ૪૭

વિવેચન—પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે ખાસ ઉપદેશ આપવામાં આવે
છે. મનુષ્યોનાં શરીરો જામર રહેતાં નથી. સમયાતુની બદલીકાયા
બનેલી છે. આત્માને જે જે પુરુષલચોએ મનુષ્યું છે તે જોઈવિસ
લિન્ન થનાર છે. કોઈનું શરીર સદાકાળરતું નથી અને રહેવ.તું નથી.
તો પછી શરીરની મમતા ધારણ કરીને પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થવાની
જરૂર છે? જાણજાણ કાંઈ પણ જરૂર નથી. પ્રતિજ્ઞા નહિ.

[illegible]

यदा मेरुः श्रान्तोऽक्षयः । भगवन्निनिश्चयः ।

समुद्रा, अथर्व-वैदिक ग्रन्थः । १०० ।

येरा गच्छन्त्यन्त इमणि रम भद्रमः ३५.

शरीर का ज्ञान कृत्स्नभक्त्यायनये ॥

એક કનન પણ કેડની સાથે નથી, તે પછી એવી લક્ષ્મીદેવીના પૂજારી મનવર્ણી શે... તાથી વિમુખ થતું જોઈએ? યરી- અને ધન... પણ સ્વર્ગસ્થિતની આવશ્યક રજિસ્ટ્રેશન, કેડની અંતર્યામી વિશેષક્રિયમત છે સગાં કુટુંબી પણ નહાકાળ સાથે રહેતા નથી પછીના મેળાના જેવી તેમની ગિરિ છે અમર-હેલો નથી રહેતા, અમરનામો નથી રહેતા, આકાશમાં રંગતવીરિચપત્ર અંતરની પ્રિયતિ છે. સ્વાભાવી પ્રતિજ્ઞાપાત્રન મહત્તા નમાન અન્યકેડની મહત્તા નથી તે પછી કુદરત દુનિયાન સામું જોઈ સ્વપ્રતિજ્ઞાથી શામાટે શ્રમ થતું જોઈએ, પ્રતિજ્ઞા, વચન, કેડના માટે હંજાડ, ફ્રાન્સ વિગેરે રાજ્યો વર્તમાનમાં ચાલતા યુદ્ધમાં લાખોઅનુષ્ઠાનોની આહતિ આપે છે બાહ્ય વૈષયિકમુખો પણ સદાકાળ રહેતા નથી તે પછી વૈષયિક મુખો અને વૈષયિકપદાર્થોની લાલચથી પણ સ્વયંગ્ય આવશ્યક જે પ્રતિજ્ઞાઓ, કેડો બોલો છો, તેનાથી શા માટે શપ્થગાઓ છો? સરીર,

વૈવિધ્યપદાર્થો કરતાં સ્વપ્રતિજ્ઞા વચન દેકની ધણી અમરતા,
 યોગિતા અને આવશ્યકતા છે, એવું ખાસ લક્ષમાં રાખવું જોઈએ.
 કવચત દરીથી ટીમદ્ ભનુંદરિના વેરાગ્યસતકનુ વાચન કરીએ
 આ મનુષ્યની દેવી સ્થિતિ છે, તેનો તો જરા ખ્યાલ કરો ? નિશ્ચિંત
 દીઆદોરની માફક, રાસભની માફક ભાર વહન કરતાં છતાં પણ
 કવચત નીચેના શ્લોક તરફ ધ્યાન આપો.

કૃત્તેણામેધ્યમધ્યે નિયમિતતનુભિઃ સ્પર્ધયતે ગર્ભવાસે,
 પાન્નાવિશેષદુઃસ્વભવિકરવિપમો યૌવનં પાંપમોગઃ ।
 નારીણામપ્યવદ્ધા વિવ્રજસિ નિયતં વૃદ્ધમાવોપ્યસાપુઃ,
 મેનારે રે મનુષ્યા ! યદતયદિ મુરં મ્વન્યમપ્યસ્તિ કિંચિત્ ॥

જાહા ખરેખર આ સંસારમાં નિશ્ચલ મુખ નથી. પ્રતિજ્ઞા પાળ
 વામાંજ મુખની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે; કારણ કે પ્રતિજ્ઞા પાલનથી હૃદય
 પુરકિત થાય છે, આનંદ પામે છે, અને તેથીજ સંસાર મુખમય બને
 છે. પ્રતિજ્ઞાનું પાલન; જતન. સેવન, તેજ વસ્તુસ્થિતિવધાસતાં અતિ
 મુશ્કેલ છે. પ્રતિજ્ઞા પાલનની મુલાકાત મનુષ્યના હૃદય ઉપર પ્રસરાવી દે છે.

દેશભૂખ !!! તું જન્મત સંભંધી અર્થાત્ જન્મતા પદ દો સંભંધી
 જે જે હૃદ લાગ્યો તાપના હાય તે તે હૃદવાસનાઓને વન કરી
 તેજ પ્રતિજ્ઞાપાલનપરમમાં પ્રવર્તીશીશ તે લાલચોને દૂર દેશી
 રહને પ્રતિજ્ઞા પાળવી જોઈએ. પ્રતિજ્ઞા પાળવાથી અનેક પ્રકારનું મુખ
 થાય છે જાત્માની શક્તિઓનો વિશ્વાસ થાય છે. માટે જન્મતુલ્ય પદ-
 દોની લાલચમાં ન દસતાં પૂર્ણપણે પ્રતિજ્ઞા પાળ. પ્રતિજ્ઞાનું સ્મરણ
 સ્વભાવે જ તને જલ્દી છે.

નપુંસક-ને ગળાવાનો, પ્રતિજ્ઞાથી હઠે પાછો
 પ્રતિજ્ઞા લે રહે છીધી, પછી એ માનવી શાનો ? ૪૮
 પ્રતિજ્ઞાની ખરી દેહે, વધે છે નેક માનવનો;
 પડે વિશ્વાસ તેના બહુ, રહે એ કાર્ય પારેલાં. ૪૯

મનુષ્યોએ પ્રતિજ્ઞા પાળતી કરવા માટે અને તેથી જગતમાં વિશ્વાસ
 રાખવા માટે સ્વર્ગવૃત્તિ કરવું જોઈએ. નિવર્તિત પ્રતિજ્ઞાને ઉચ્ચ
 દેવોપર લાવવાને વિચાર કરવો જોઈએ.

પ્રતિજ્ઞાને ત્યજી લીધું, વિપત્તિયો પડે ત્યારે:
 વિપત્તિયો સહી પૂરી, પ્રતિજ્ઞા પાળતો શૂરો. ૫૦

પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ પાળકની, ચરણ ધૂણી જ પૂજાતી;
 અહો તે ધૂણીમાં પણ કંઈ, ભરાતું સત્ત્વ પૂજ્યજ છે. ૫૧

વિવેચન—ત્યારે શીર્ષપર વિપત્તિયો આવીને પડે છે, મૃત્યુ
 સંક્રમ્ણ કરીને ઉતું રહે છે, ખાવા પીવાના સાંસા પડે છે, અનુકૂળ
 સંયોગો દૂરી જઈને પ્રતિકૂળ દેખાય છે, સ્વપણના મનુષ્યો સામા
 ષપ્રમાં પેશીને યત્ન લેને છે, શીતાતપનાં કડીન અસહ્ય દુઃખો સહન
 કરવાં પડે છે, હોઠો ધિક્કાર આવે છે, કોઈ મનુષ્ય પણ પોતાને
 આનંદસન આપવા એક ચબ્દ તો શું પણ એક ચાંદની વર્ગણા માત્ર
 પણ કહેતો નથી. હોઠો પોતાની હાંસી કરે છે અને અધિ, વ્યાધિ,
 અને ઉપાધિથી રોષાઈ જવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે. મનુષ્ય પાસેથી
 ભદ્રી દેવી વિદાયગિરી માગીને પડાયન કરી જાય છે. જો કે મનુષ્ય
 તેનો તે છે, તેજ હંદ્રિયો છે, તેજ નામ છે છતાં મનુષ્ય ધનરહિત
 થતાં નાશરો, વિચિત્ર બની જાય છે. ભર્તૃહરિ કહે છે કે—

તાનીન્દ્રિવાણિ સરુલાનિ તદેવ નામ,
 સા હુદિરપ્રતિહ્ના વચનં તદેવ ।
 અર્થોષ્મણા વિરહિતઃ પુરુષઃ સ एव,
 ત્વન્યઃ ક્ષણેન ભવતીતિ વિચિત્રમેતન્ ॥

અહા ભદ્રીદેવીની કૃપા અહોક્રિક છે. પરંતુ પ્રતિજ્ઞા દેવી તો
 તેથી અધિકપદ મનુષ્યના હૃદય ઉપર ધારણ કરીને સ્વર્ગની ત્રિદિ
 નિસરણી પ્રાપ્ત કરવાને મનુષ્યના જીવનને ઉત્તેજિત કરે છે. ત્યારે

કાચ છે. જાત, ટેક, પ્રતિજ્ઞાપાતકોનાં જ્યાં શરીર પડ્યા છે તે
 તેશને તે હોકા લીધે માનીને પૂરે છે, વરે છે, નવે છે. ત્યાંના
 જાનોલનેને દુઃખપુટમાં ઉતારે છે લીધેની ઉત્પત્તિ ખરેખર
 મહાપુરુષેના સ્પર્શ તથા શરીરત્યાગ વિનરેથી ચડે છે.
 છે. હિંદુશ્યાનમાં ટેકીલાવનધારી પ્રતિજ્ઞાપાતક પણ પચા છે,
 તેથી હિંદુશ્યાનને કાર્યદેરા તરીકે મહાપુરુષે કહે છે પ્રતિજ્ઞાપા
 પાતકજાતોનું આચાર્વર્ત મહારથાન છે મહાવીર, કૃષ્ણ, રામ, ગૌતમ
 બુદ્ધ, મુનિશ્વર, દ્રોણાચાર્ય, બીજાપિતામહ, કનુકાંડરદ, મહા
 પેત્રાવર, કવીર, હુગસીદાસ, હેમચંદ્ર અને તુકાસમ, તીથકરો. મહા
 પુરુષે, મહાત્મા ગણાતા અનેકમહાપુરુષેની ચરણપુગવટે આવી
 વર્ત પવિત્ર થયો છે. "તેથી કાર્યદેશની એક ચપટી પુગમાં પવ
 અનેક શુભ સાત્ત્વિક ગુણનું વાતાવરણ સમાયુ છે, તેથીજ તે પાંચ
 જાયો તો શું પણ અખિલ વિશ્વમાં સુવર્ણભૂમિ તરીકે ગણાય છે,
 આસાથે દેશ ગણાય છે." મહાનૃસિંહીયો પણ તેજ દેશને હાથે
 સમૃદ્ધિના, વૈભવના અને મહાનુ ચલ્ત્યની પ્રાપ્તિના વિચારો આપે
 તે એનેરી દેશમાં રહેવાને ઉત્સુક બની જાય છે. તેઓમાં કેટલાક તે
 આ દેશમાં જો જન્મ્યા હોત તો તેઓનું જીવન જાન્યસાની યા
 એવું માને છે. સ્વામીવિવેકાનંદ જેવાએએ અમેરીકામાં "આચાર્વર્ત
 એક ચપટી પુગમાં જે સત્ત્વ રજુ છે તે જાન્યદેશમાં નથી" એ
 જે કશું છે તે ખરેખર પ્રતિજ્ઞાપાતક પુરુષે, ભક્તો, ચેતીએ
 સતીઓની ટેકની પવિત્રતા માટે છે.

વિવેકે સહુ વિચારીને, પ્રતિજ્ઞા ધારવી પડ્યાત;

કરીને તું કરીશ ના કંઈ, મરણુ છે સર્વના માયે. ૫

વિવેચન—વિવેકથી વિચાર કરીને પ્રતિજ્ઞા કરવી એક
 વિવેક વિનાની પ્રતિજ્ઞાએ કરવામાં લાજને લઈને થઈ હાનિ પ્રાપ્ત
 થાય છે. જે કંઈ કરવું તે વિચારીને કરવું. જે કંઈ ભે.હવું તે વિચાર
 ભે.હવું. ને ને પ્રતિજ્ઞાએ કરવામાં આવતી દેશ તેમાં લાજ ચો

[illegible]

શ્રવણધર્મ નથી, અતએવ ગુરુગમપૂર્વક કોઈ જાતની પ્રતિજ્ઞા
 પ્રદણ કરવી અને પશ્ચાન્ તેને પ્રાપ્તિ તે પદ્મ પાળવી એજ ઉત્તમ સમ્ય
 મનુષ્યોનું ઈર્ષ્ય છે. ક્રાન્સનો વીર સેનાપતિ જ્યારે દેશના ઉદ્ધાર
 માટે લડવાને સેનિકોના મહાન લશ્કરમાં જવા નિકળ્યો ત્યારે તેનું
 શરીર તૃજવા લાગ્યું, કંપ થયો, સ્વેદશી ભીંજાઈ ગયું, પરંતુ પ્રતિજ્ઞા
 પાલન શુભનુ વીર્ય તેના આત્મપ્રેરીત શુભોવડે ઉછળી રહ્યું.
 રમેન્ગમા પ્રસરી રહ્યું હતું, બીરુઓનો તે સેનાપતિ હતો.
 દેશમાં 'જેહન ઓફ આડ' જેવી વીર યુત્તીઓનો જન્મ થયો
 કે. ન. નસુ માટે આજ તે તૈયાર થયો હતો. સ્થૂળ શરી
 કે. ન. નસુ નૈતિક બળને હડાવવા કેટલો પ્રયત્ન
 નૈતિક બળને હડાવવા સદા રહેવાનો છે એવું તે
 નૈતિક બળને હડાવવા સદા રહેવાનો છે એવું તે
 નૈતિક બળને હડાવવા સદા રહેવાનો છે એવું તે
 નૈતિક બળને હડાવવા સદા રહેવાનો છે એવું તે

નૈતિક બળને હડાવવા સદા રહેવાનો છે એવું તે

નૈતિક

રીયેન્ઝીનું પ્રતિજ્ઞાપાલન માટે આત્મત્યાગ.

રોમના ઉદ્ઘાટના દીનનું રીયેન્ઝીના નામથી ઇતિહાસનું પાલન કરનાર કોઈ પણ અભણો હશે નહિ. રોમનો-ઉદ્ઘાટ ઉદાર કર્યો એવી એક સામાન્ય મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞા કરે. અનિશ્ચિત સમયના સંયોગોમાં સ્વપ્રતિજ્ઞાને પાળવી એ કોઈ સામાન્ય વાત નથી. રીયેન્ઝીએ સર્વ મનરૂપ ઉભરાવોનો અભિમાન દૂર કરી પ્રજાનું સાચવ્યું. દેશનું નષ્ટ થઈ જાય તેના સ્વભૂત ઉદ્ધાર નાખ્યું; પદેશની તેની હયાતીમાં પરિપક્વ સિદ્ધિ થયેલી નહોતી. એક વાત કહેવામાં આવે, જેને એક વખત દેશનું નામ જાણક સુદ્ધાં માનવામાં આવ્યું તેની બીજી દૂર નથી ગયા હતા, તેમ રીયેન્ઝીને વખત રોમ ઉપર નાખ્યું પડ્યું. બીજી પ્રતિજ્ઞાઓથી સ્પૂર્ત થઈ પદેશની વીર પુરુષો તે પ્રાણોને પણ સ્વપ્રતિજ્ઞાને ઉદાર નથી. રીયેન્ઝી બીજી હતો વા વીર હતો. તેના હૃદયમાં પ્રતિજ્ઞાની સાચી છાપ પડેલી હતી. તેથી જ વધુ સક્રિય સહન કર્યા પછી તેણે રોમની ઉદાર કર્યો. દેશની હાલમાં આવ્યો કે, આપણા જેવો સાચો મનુષ્ય શું રાત્રી કરે? બસ રીયેન્ઝીનો સત્યાનાથ વાળ્યો. વીર પુરુષ સ્વસ્ત્રવનની પણ દરકાર કરતો નથી. તેણે એક વા રોમના ઉદ્ધારને પોતાનું જાણવું સાંભળવા કહ્યું પણ સાંભળે કોઈ પ્રતિજ્ઞા પાળતાં આ વીર પુરુષ સ્વૂંઘેહને ત્યાગ કર્યો.

પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે, બને તે કર ઉપાયોથી;
વિષત્તિઓ પડે પહેલી, પછીથી સહુ ખત્રી ભવે.

વિવેચન—મનુષ્ય ત્હાણ પ્રાણવ્યયનો ખ્યાલ કરીને પ્રતિજ્ઞા પાળવા માટે ઉપાયોથી જે જે બને તે કર! પ્રતિજ્ઞાવડે ત્હાણે

વિવેચન—પ્રતિજ્ઞા કેને યોગે છે તે જણાવવામાં આવે છે. નીને જને સંતને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે. બહાદુર-શૂરાના મુખથી પ્રતિજ્ઞાની હોય છે. બહાદુરના મુખે પ્રતિજ્ઞાના શબ્દો યોગી થાય છે કાવ્યના મુખથી પ્રતિજ્ઞાના નીકળેલા શબ્દો યોગી થાય નથી. પીરની હોય છે. ખરેખર પીરના મુખે યોગે છે. સિદ્ધના મુખથી સિદ્ધનું નીકળે છે તેથી જનચર પશુઓ કહે છે, તદ્દન પીરના મુખથી પ્રતિજ્ઞાના શબ્દો નીકળે છે તેથી જન્ય મનુષ્યો જ્યજ્યજ્યવનિથી તે શબ્દોને વધવી દે છે. યિવાલ જને પ્રતાપસાહ્યો જ્યારે સભામાં પ્રતિજ્ઞાની વીરદાસથી મર્જાવ કરતા હતા ત્યારે સર્વ મનુષ્યોથી સભા ચાલુ હતી હતી. બહાદુર પીરની પ્રતિજ્ઞા ફરવવાને કોઈ પણ યજ્ઞિમન થતું નથી. દાઢીના નીકળેલા શબ્દો પાછા પેસતા નથી, તદ્દન પીર મનુષ્યો પોતાની પ્રતિજ્ઞાને કદાપિ ભંગ કરતા નથી. બહાદુરના હાંતી-હાંત સમ જોત છે તે કદાપિ તેના મુખમાં પાછા પેસતા નથી. પ્રતિજ્ઞાપાલકો ખરેખરા બહાદુર ગણાય છે. પ્રતિજ્ઞાપાલકોની ભાવના કરવાને કોઈ સધર્ય થતું નથી. ગુરુ નિવેદે છે કે—ન્યાયીને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે, ન્યાય વિના પ્રતિજ્ઞાનું પાલન થઈ શકતું નથી, જન્યથી મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞાનું ન્યાયત્વ જવડીથી શકતો નથી, જન્યેવ ન્યાયીને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે એવું જે ઉપર્યુક્ત પદ્યમાં આલેખ્યું છે તે વસ્તુવિત છે. તેઓ કર્મચોગીઓ થયા છે તેઓ પ્રતિજ્ઞાને નિષ્પ્રભ-પણે પાળે છે. જન્યેવ ચોગીને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે એવું જે પદ્યમાં આલેખાયું છે તે વ્યાપક છે. પીરને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે. તેનામાં મિત્ર નથી એવા કલમ કાચર મનુષ્યોનું પ્રતિજ્ઞાપાલન કાર્ય નથી. કાચર મનુષ્યોને માથે શીમડાં નથી પરંતુ તેઓ પ્રતિજ્ઞા કરીને તેને ભંગ કરે છે તેથી તેઓ કાચર છે એમ કુનિયા બહારી થાય છે. પીર પુરુષોના સંકરો પ્રતિજ્ઞા રૂપ છે. કાચરના સંકરો જનમાં ઉડેલ પરપોટાઓની જેમ સજીવ છે, જન્યેવ પીર પુરુષને પ્રતિજ્ઞા યોગે છે એમ લખ્યું છે તે વ્યાપક છે.

ફક્ત સિદ્ધની બેવી, પ્રતિજ્ઞા શૂરની તેવી;
પ્રતિજ્ઞાનાં વચન બૂદાં, પ્રતિજ્ઞાનાં હૃદય બૂદાં. ૫૭

વિવેચન:—પ્રતિજ્ઞા કોને ચોક્કસ છે તે જણાવવામાં આવે છે. જાનીને જાને સંતને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે. બહાદુર-શૂરાના મુખથી પ્રતિજ્ઞાની હાકો પડે છે. બહાદુરના મુખે પ્રતિજ્ઞાના શબ્દો ચોક્કસ શકે છે. કાય-રના મુખથી પ્રતિજ્ઞાના નીકળેલા શબ્દો ચોક્કસ શકતા નથી. વીરની હાકો ખરેખર વીરના મુખે ચોક્કસ છે. સિંહના મુખથી સિંહના નીકળે છે તેથી વનચર પશુઓ કંપે છે, તદ્વત્ વીરના મુખથી પ્રતિજ્ઞાના શબ્દો નીકળે છે તેથી અન્ય મનુષ્યો અચળાચળાનિથી તે શબ્દોને વધાવી લે છે. શિવાજી અને પ્રતાપરાયણે જ્યારે સભામાં પ્રતિજ્ઞાની વીરહાકથી ગર્જાવ કરતા હતા ત્યારે સર્વ મનુષ્યોથી સભા ગાજી દડતી હતી. બહાદુર વીરની પ્રતિજ્ઞા ફેરવવાને કોઈ પણ શક્તિમાન યત્ન નથી. હાથીના નીકળેલા ઇંદુચળ પાછા પેસતા નથી, તદ્વત્ વીર મનુષ્યો પોતાની પ્રતિજ્ઞાને કદાપિ ભંગ કરતા નથી. બહાદુરના ઇંતી-ઈંત સમ બેઠા છે તે કદાપિ તેના મુખમાં પાછા પેસતા નથી. પ્રતિજ્ઞાપાલકો ખરેખરા બહાદુર ગણાય છે. પ્રતિજ્ઞાપાલકોની ભરા-ભરી કરવાને કોઈ સમર્થ યત્ન નથી. ગુરૂજી નિવેદે છે કે—ન્યાયીને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે, ન્યાય વિના પ્રતિજ્ઞાનું પાલન યશ્ય શક્યું નથી, અન્યાયી મનુષ્ય પ્રતિજ્ઞાનું ન્યાયત્વ અવગ્રહી શકતો નથી, અતઃજેવ ન્યાયીને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે એવું ને ઉપર્યુક્ત પદ્યમાં આવેલું છે તે વસ્તવિક છે. જેઓ કર્મચોગીઓ થયા છે તેઓ પ્રતિજ્ઞાને નિષ્કામ-પણે પાળે છે. અતઃજેવ ચોગીને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે એવું ને પદ્યમાં આવેલાયું છે તે યથાતથ્ય છે. ખીરને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે. જેનામાં પેય નથી એવા કલ્પ કાયર મનુષ્યોનું પ્રતિજ્ઞાપાલન કાર્ય નથી. કાયર મનુષ્યોને માથે શીંગડાં નથી પરંતુ તેઓ પ્રતિજ્ઞા કરીને તેને ભંગ કરે છે તેથી તેઓ કાયર છે એમ દુનિયા જાણી શકે છે. ખીર પુરવોના સંકલ્પે પ્રતિજ્ઞા રૂપ છે. કાયરના સંકલ્પે જળમાં ઉઠેલ પરપોટાઓની પેઠે શશ્વિક છે, અતઃજેવ ખીર પુરવને પ્રતિજ્ઞા ચોક્કસ છે એમ લખ્યું છે તે યથાતથ્ય છે.

ફલગો સિંહની જેવી, પ્રતિજ્ઞા શૂરની તેવી;
પ્રતિજ્ઞાનાં વચન જૂદાં, પ્રતિજ્ઞાનાં હૃદય જૂદાં. ૫૭

યયો વિદ્યાનુ તથાપિ શું ? મળી પડવી તથાપિ શું ?
 વધી ઉમ્મર તથાપિ શું ? પ્રતિજ્ઞા ટેક ના ધાયો. ૫૮

વિવેચન:—અરે મનુષ્ય ! તું જ્યાંજો, ન્યાય, ન્યાયરત્ન,
 સંદિગ્ધ, મુશ્કેલી વિગેરે બધીને વિદ્યાનુ યયો દે. ૫૮ પરંતુ જો તું
 પ્રતિજ્ઞા ટેક-વચનને ધારણ કરતાં શિખ્યો નહિ તો તારા તબં શિશુ
 ઉપર મુજ પડી જોમ જાય. ચાર વેદ, ઉપનિષદો, બાઇબલ, કુરાન, વિ.દ-
 શાસ્ત્રો, જ્ઞાનશાસ્ત્રો, ઝીના, રામાયણ, મહાભારત વિગેરે અનેક શાસ્ત્રો તું
 વાંચન, અધ્યયન, અને ગોખણપદ્ધતિથી જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને કોઇ
 મોટો વિદ્યાનુ યાય પરંતુ સર્વ શાસ્ત્રોનો મુખ્ય પાઠ પ્રતિજ્ઞા પાઠન
 ગુણુ ન મરે. તો તેથી વાસ્તવિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત થતું નથી. હૃદયમાં
 મુવર્ણ અશરે ત્હારા કાર્યક્રમને આધારભૂત થવાને પ્રતિજ્ઞા ગુણને
 દેતરી તજ. વેદીના ટેરની માફક ગોખ્યાથી કોઇ કીર્તિની પ્રાપ્ત
 થતી નથી. રાસબવત્ જોક જ્યાંજોથી બીજી જ્યાંજો બાર વહન
 કરવાથી રાસબને કોઇ લાભ થતો નથી તદ્રૂ માનસિક રાકિત્યોને
 ઘટાડવાર 'પ્રતિજ્ઞા'થી કોઇ લાભ થતો નથી, તે તું સારીરીતે
 સમજી શકે છે. માત્ર ખરેખર જો તું વિદ્યાનુ છે તો પ્રતિજ્ઞા પાઠવાને
 સદા તૈયાર રહે. પ્રતિજ્ઞાથી સ્વર્ગની કુંચીને મહણ કર. સ્વર્ગનાં
 દ્વાર ત્હારા હસ્તે ઉઘાડવાં હોય તો પ્રતિજ્ઞાદેવીની પાસેથી શુભ આરા-
 ધન વટે તેની કુંચી પ્રાપ્ત કર.

પ્રતિજ્ઞાને ધારણ કરી સદા તેનું વહન કરવું જોઇએ. અનેક
 કવિઓં યથા ગયા, તત્ત્વજ્ઞાનીઓ યથા ગયા, વિદ્વાનો યથા ગયા,
 રાસજ્ઞ ગાનાર ગરીબ ભરવાડ પણ યથા ગયા, કિંતુ જેઓએ પ્રતિ-
 જ્ઞાને ધારણ કરી હતી તેઓનાં કાર્યો અધુના પણ સંશોધનથી હયાત
 છે. અરે સદા વિદ્યાનુ ! ત્હારી વિચારસેલ્લિની બહાર તો નહિ હોય કે
 હૃદયરો કવિયેત, વિદ્વાનો, વીરો, બહાદુર યથા ગયા પરંતુ તેઓમાંથી જેઓ
 પ્રતિજ્ઞામય થયા તેઓનાં નામો અમર રજાં નથી. પ્રતિજ્ઞાથી જો કાર્ય
 કરવામાં આવે છે તેથી તે વખતની સામાજિકચિત્તિને તો લાભ યાય
 છે અને યવાનો, મનુષ્ય કશોટોવર્ષમુખી અધ્યયન કર્યા કરે, પરંતુ

તે હજાર દરજ્જે ઉત્તમ છે. પ્રતિજ્ઞાની ટેકજી આ સંસારમાં
કુની બેઠીને મુવર્ણની બનાવે છે અને મુખમય સંસાર કરે છે. તે
નસિક સિધ્ધિ મુધારે છે. નૈતિક બળનું સામાજ્ય આદે તરફ
સ્થાપે છે. અનઃપ્રતિજ્ઞાની ટેકને પ્રાપ્ત કરવા તત્પર રહેવું લેઈએ.
મર વધવાથી અમર પદવી પ્રાપ્ત કર્યાથી કુલાઈ જવું નહિ.
સ્વધાર એ છે કે ઉંમર વધતાં અને પદવીઓ મળ્યાથી પ્રતિજ્ઞા-
પાઠનજીવનવિના આત્મોન્નતિ, દેહોન્નતિ, સંયોન્નતિ, વિશ્વોન્નતિ
અને ધર્મોન્નતિ થઈ શકતી નથી.

બન્યો રાજા તથાપિ શું? બન્યો વક્ત્રા તથાપિ શું?
બન્યો લેખક તથાપિ શું? વચન બોલી ફરી બતાં. પદ
બન્યો સાધુ તથાપિ શું? બન્યો શિક્ષક તથાપિ શું?
મળી લક્ષ્મી તથાપિ શું? ફરીને કોણ તોડયા તો. ૧૧

વિવેચન:-હે બાપં!!! યવપિ તું પ્રતિજ્ઞાજનકરીને રાજાની
પદવીથી ભવ્યો દોષ તોયે શું? શિક્ષાપિ તું વક્ત્રા બનીને લાખો
કરોયે મનુષ્યોને રંજ્યા તોયે શું? લેખક બનીને લાખો મનુષ્યોનાં
મન આકર્ષ્યાં દોષ તોયે શું? પ્રતિજ્ઞા કરીને ફરી નયેત વક્ત્રા
વા લેખક બનવાથી કંઈ સ્વાત્મચોજની વૃદ્ધિ થતી નથી. આકર્ષિ
રંજ્ય દોષ તોપણ પ્રતિજ્ઞાથી જાણ થવાથી તેનું પ્રામાણ્ય નષ્ટ થાય
છે. પ્રતિજ્ઞાપણાક્રમ વિનાના રાજાઓની વસ્તુતઃ કોઈ જેટલી પણ
શિમન નથી. સત્તા મળથી ભરવું જેટલાથી ભરવાનું પ્રયોજન
શકિતિ સિદ્ધ કરવું નથી, પરંતુ પ્રતિજ્ઞાપાઠનપ્રામાણ્યક્રમથી સ્વભાવ-
જની રક્ષણ સિદ્ધ થાય છે. વક્ત્રાની વા લેખાની પાસે પ્રાપ્ત કરવી
રહેત છે પરંતુ પ્રતિજ્ઞાપાઠનક્રમથી પ્રતિજ્ઞા કરી તે મંદા દુર્લભ છે.
પ્રતિજ્ઞાપાઠન જાણી શુદ્ધેનાં જાણકારો રાજાને રાજાંથી મુક્ત ત
વક્ત્રાઓમાં પ્રતિજ્ઞાપાઠન ક્રમ પ્રથમ લાખોમાં જોઈ લેમાં દે. ૧ છે.
લખો લેખોમાં પ્રથમ વિભા લેખોમાં પ્રતિજ્ઞાપાઠન પ્રમાણ્ય ક્રમ
દે. ૧ છે. રાજાઓ રાજાઓમાંથી પ્રથમ રાજાઓમાં પ્રતિજ્ઞા પાઠન

પ્રતિજ્ઞાનો ભંગ કરીને સંપૂર્ણ દુનિયાને પણે લગાડવા માત્રથી
કંઈ કંઈ સાધુ તરી જતો નથી. પ્રતિજ્ઞાભંગ કરીને જીવનું તે
જીવવા બદાલર છે. સાધુઓએ બને ત્યાં મુખી માન રહેવું અને
કાંઈ બોલવું તે યથાર્થ બોલવું સાધુઓએ બોલ બોલીને, કોઈ
કરીને કહી જાય થવું નહિ. પ્રતિજ્ઞાપાલનગુણ વિનાના શિક્ષકો,
ગ્રાંદેસરો, પોતાના જીવનની તથા વિદ્યાર્થિઓના જીવનની પ્રમતિ
કરવા સમર્થ થતા નથી. ‘આપ તેવા ભેટા અને વડ તેવા ટેટા’
જેવી કહેણી પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞાપાલકશિક્ષકોના શિષ્યો પ્રતિજ્ઞાપાલક
બની શકે છે અને પ્રતિજ્ઞા જાણી શિક્ષકોના શિષ્યોમાં પણ પ્રાપ્તિ તેથી
જાણ્ય છે. પ્રતિજ્ઞાપાલનગુણવિનાનું શિક્ષણ તે શિક્ષણ તરીકે
ગણાતું નથી. પ્રતિજ્ઞાપાલન ગુણવિનાના શિક્ષકોથી ખરી ઉચ્ચ
કેળવણીની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી. લક્ષ્મીથી સદાકરણ-જેંટલમન-
જાણુ બનવાથી પણ કંઈ વળતું નથી. પ્રતિજ્ઞા કરીને જેઓ સ્વાર્થ,
હોભ, ભય, દેશદિ હુણુંદોના તાલે થઈ આત્મજીવનરૂપ ગુણ જ્યોતિને
કલંક લગાડે છે, તેઓ ભલે મુખી જેવા દેખાવ પરંતુ તે ખરેખરા મુખી
અને વિશ્વાસ્ય થઈ શકતા નથી. લક્ષ્મી, સત્તા, વિદ્યા અને મહત્તાની
પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે, પરંતુ પ્રતિજ્ઞાપાલનગુણની પ્રાપ્તિ થવી મહા
દુર્લભ છે. અતઃજેવ લક્ષ્મી, સત્તા અને વિદ્યા કરતાં પ્રતિજ્ઞા પાળવામાં
સદા સ્વાર્થકર હોય છે.

થયો ભોંયેક તોંયે શું ? મળ્યા ઇંદકાળ તોંયે શું ?
પ્રતિજ્ઞા જાણ થવાથી, ફરે છે સર્વપર પાણી. ૬૧

નિવેચન—પણી પાણીમાં વચન આપી બોલીને ફરી જન્મ
અને લક્ષ્મીના હોભે જનીતિજ્ઞાનપ્રવાહમાં તણાતા લક્ષ્મીપતિ,
કરોડાધિપતિ ચેડિયા થવાયું તોંયે શું ? જ્યોત્ કંઈ નહિ.
સ્વાર્થવૃત્તિના વેડીયાઓને લક્ષ્મીથી ચેડિયા કહેવામાં પુણ્યમતીયાઓ
માત્રગ પડતો જાત્ર લે છે. પ્રતિજ્ઞા પાલન ગુણ વિના અસંખ્ય વચનથી
જીવનના ચેડીયાઓની અપ્રમાદિકતાથી વિચને વસ્તુતા કંઈ

જાલસુયો હતો ! જે મુમુક્ષુ શહેનશાહે રાજપુતોને ધર્મ જાણ કરી નીચતામાં દાસિવ્યતાનો ગુણ દર્શાવ્યો, તે શહેનશાહ કેટલો પ્રતિજ્ઞા રત્ન હતો તે સર્વને વિદિત છે રા.ધાં, લં.પટ, અને મો.જયે.ખના હરકોણ સુધનોવડે રહેલો પ્રમાણે વર્તન કરના, બહિર્યો કોકનું હિત સમજાવનાર શહેનશાહે રાજપુતોની શ્રીઓની મર્યાદા ઉપર એક વજન તરાપ ભારી, રાજપુતકન્યાઓ સાથે લગ્ન કર્યા છતાં વિશ્વ વાંછનાના સ્વામ્યો દાંસ રાખનાર નૃપતિ “પુશરોજ” ના ભાગ-રમાં કેવી ધુપી રીતે રાજપુત કન્યાઓના અને શ્રીઓના મુખરવિહનું દાંડ કરતો હતો તે વિશેષ પ્રકારે કથવાની જરૂર નથી. અકબર જાદુદનો ‘પુશરોજ’ નો ભજાર ભરવામાં શું હેતુ હતો ! તે હેતુ કેવી રીતે થાર પાડતો હતો તે સર્વ જ્ઞાતનો દંતિકાસ વાંચ્યાથી મલમ પડ્યો. પરંતુ પ્રતિજ્ઞા જાણી કેવી સ્થિતિ ધાય છે તેનું જ્ઞાન ધરવનો અમારો વિચાર છે. પ્રિય વાંચક ! જરા ધીમે ધીમે ઉતાવળે ત્યાં પહોંચતા નહો. ચાત દરની ઘટ્ટી જરૂર છે બહિર્યો ભપકામાં વળુક જવા જંગમ પ્રતિજ્ઞા ચારિત્ર્ય પણ જોવાની ઘણીજ જરૂર છે.

અકબર જાદુદનો પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે પુશરોજના ભાજરમાં જાવનાર શ્રીઓની લાજ કુદીશ નહિ. જ્યાં તેની પ્રતિજ્ઞાથી હિન્દુ રાજા પેતાની રાણીઓને ત્યાં એકલતા હતા.

મહારાજ સમ્રાટના દરબારમાં પૃથ્વીસિંહ નામનો સામંત હતો, તેની સ્ત્રી ઉપર પુશરોજના ભજરમાં પડે સંતાઈ રહેલા ભાવણ અકબરની દૃષ્ટિ પડી. પૃથ્વીરાજની સ્ત્રીનો અવનો અલગ કરવામાં આવ્યો. વીરવત્ની મહારાજાંથી મર નિરાતર લગ્ન કોણમાં જમાના હીરા રીવાજ પ્રકારનો તેણે રાજા મુખને દ - ભષ કરતાં બેસો. વીર જાઈને રસમલે. અવત દા.યો એક જગતે કે જે સર્વ રાજપુતાણીઓ તે રાજામાં રાખતી હતો, તેને અડધી છાતી ધરવો ચાંચ્યો. અકબર પ્રથમ તે ઉપર દીકરી તે દરિયાઈને લાવા લાગ્યો, પરંતુ જ્યારે કાંઈ ન જુનું ત્યારે તે કમળ

પ્રાપ્તિમાં પડયા છે. તેઓનું લક્ષ્યબિંદુ તો ધનનો સંચય કરવે અને પ્રામાણ્યનો ભંગ કરીને મોજશોખમાં મરગુલ રહેવું. ગમે તે રીત્યા ધન પ્રાપ્ત કરવું. આવી રીતે તો લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરવામાં આવે તો વચનના ભંગનો દોષ અવસ્ય આવ્યા વિના રહેતો નથી. જ્યાં કોરોડોની સંખ્યામાં સ્વભાવીય, એક-દેલીય મનુષ્યો તથા તથા દિવસના અંતરે પણ રોટલાનો ટુકડો પ્રાપ્ત કરતા નથી ત્યાં લાખો મનુષ્યો સ્વમોજશોખમાં, વેસ્થા-એન્ડ મહોમાં, ગાનારીઓના નાય ઉપર હીઠા યાય છે. નહિ આરો-ગ્યા યોગ્ય પદાર્થોનું સેવન કરે છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ બહેર-કમળોના માચડા ઉપર સ્વધનની બડાઈમાં તણાતા દેશેદારના મેદા લાંબા વાનરપુછવત્ ભાષણોની ભવાઈઓમાં તાળીઓના ગડ-ગડટ મવણ કરવાને માચડા જગર પુલમીટ ઉપર આવી સ્વભાવ-અનિનાં ભાષણો આપે છે, જે કેટલું ચોચનીય છે? સર્વ ભણે છે કે કાંઈ છીપાંચે કેટલાં વચનનો ભંગ કરીને ધન પ્રાપ્ત કર્યું છે અને ફેવી રીને તેવા ધનનો વ્યય કરે છે. ખટ્ટા! હિંદુસ્થાનમાં જ્યાં મુઘી અથવા હજારો મનુષ્યો વસે છે ત્યાં મુઘી કોઇ પણ રીતે અધિક વા અન્ન ઉન્નતિનું બિંદુ પણ દેખાય તે આકાશકુસુમવત્ છે. ત્યારે અન્ન-હર ઉપરાંત અત્યંત દેશન વધી ત્યારે આધુનિક વિગ્રહ દેશ-અન્નની દેશનની સ્થિતિમાંથી લોકોને બાધત થયો. દેશનની સ્થિતિ વિગ્રહની આપવાનો સમય આવ્યો. વસ્તુસ્થિતિ અથવા દેશનની સ્થિતિમાં પણ આધુનિક અર્થદગ્ધ ઈંગ્લીશ ભાષાની દેશનની સ્થિતિ મુવનેનું લક્ષ્યબિંદુ મોજશોખ, મિલ્લોજન, સ્વાર્થ, દેશનની સ્થિતિ, એટલામાં સમાવણું આવેલ પડે છે. દેશનની સ્થિતિ પદ્મની પથારીના એક ખુલામાં વિચારેલો દેશનની સ્થિતિ ધન પ્રાપ્ત કર્યું છે. અનેક તિલા ભંગકોએ દેશનની સ્થિતિ જલિ આપી છે. આવા કેટલાક વચન ભંગી દેશનની સ્થિતિ રીતે હિંદુઓનું પ્રામાણ્ય સ્વીકારતા નથી અને દેશનની સ્થિતિ ત્યારે હિંદુસ્થાનની ઉન્નતિને માટે બરફ પાણી અનેક છે કેટલી હદમાં જ્ઞાન કરાવે છે? પ્રિય વચન: અન્ન

[illegible]

[illegible]

श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडळ.

(स्थापन-मान्यता-विशेष-मंत्रालय)

ये तम है तद्वत्त तदा तद्वत्त निरुद्धे, अथ अने शिवा है हीन, अथ अने
हीन अने शिवातु तद्वत्त तद्वत्त अथ अने शिवा, ते अथ तद्वत्त तद्वत्त तद्वत्त

श्रीमद् भुविशानन्द मन्थभाष्य व्याख्येय

મીઠા બુદ્ધિશાળી અને સમજદાર વ્યક્તિ હોય છે. તે સારી, સ્વચ્છ, મજબૂત અને સ્વમાનસ તથા સ્વચ્છ મનથી વ્યક્તિ હોય છે. તે સારી, સ્વચ્છ, મજબૂત અને સ્વમાનસ તથા સ્વચ્છ મનથી વ્યક્તિ હોય છે. તે સારી, સ્વચ્છ, મજબૂત અને સ્વમાનસ તથા સ્વચ્છ મનથી વ્યક્તિ હોય છે.

સાચું છે અને તે મુજબ આ મન્ય છે.

આવ વાચકોના હિતને ધ્યાનમાં રાખીને આ પુસ્તકને સરળ અને સ્પષ્ટ રીતે લખવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. આ પુસ્તકને વાંચીને તમે જાણી શકશો છો કે આ પુસ્તકને લખવાનો હેતુ શું છે. આ પુસ્તકને વાંચીને તમે જાણી શકશો છો કે આ પુસ્તકને લખવાનો હેતુ શું છે.

જોવાને પ્રમત વધ ચુંકા અને વરુન કરે: પ્રા. દિ. ૧૫. ૧૦. ૧૯૭૧
પાનાના મુરબબી કે રનેડી અને દિ. ૧૫. ૧૦. ૧૯૭૧. ૧૦. ૧૯૭૧
દુષ્કા દેવ તેમને તે મુખ્ય મંત્રી સ્થાન દે. ૧૫. ૧૦. ૧૯૭૧

पुनर्विचार-मुक्तियोग

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સંસ્કૃત-૨૨૮ સંસ્કૃત-૩૩૩
અર્થાંતઃ ૧૨૮ ૩૩૩

क्र.सं.	विवरण	प्रमाण	मूल्य
१.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
२.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
३.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
४.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
५.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
६.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
७.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
८.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
९.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—
१०.	क. कानून सभेद कायदा के.	—	—

